

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 17

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

9 JULI 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	843
L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	845
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	850
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	852
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	853
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	856
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	858
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	859
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	863
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	865
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	866
L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	867
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	867
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	869
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	870
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	871
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	872
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	874
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	874
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	880
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	882
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	882
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	883
REGISTER	885

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 56
van 1 juni 1990
van de heer A. DE BEUL

Benelux-overeenkomst inzake samenwerking tussen ondergeschikte besturen — Ratificatie

Op 21 januari 1990 heeft de Vlaamse Raad de Benelux-overeenkomst inzake grensoverschrijdende samenwerking tussen territoriale samenwerkingsverbanden of autoriteiten, goedgekeurd. Kamer en Senaat ratificeerden deze overeenkomst reeds in 1989.

Er wordt nog steeds gewacht op ratificatie door de Franse Gemeenschapsraad.

In de zitting van de Vlaamse Raad van 25 januari 1990 heeft de geachte Minister gezegd te zullen wachten op de goedkeuring door de Franse Gemeenschapsraad, maar dat hij toch niet bereid was al te veel geduld aan de dag te leggen. De Minister verklaarde verder dat strikt genomen de ratificatie door de Franse Gemeenschapsraad (althans voor Vlaanderen en Nederland) niet nodig is en dat de geachte Minister, moest deze ratificatie uitblijven, „de logica.. naar de feiten zal doortrekken”.

Vier maanden na deze verklaring had ik graag vernemen of :

1. de Franse Gemeenschapsraad reeds een ontwerp van decreet tot goedkeuring van de **Benelux-overeenkomst** van 12 september 1986 heeft goedgekeurd ;
2. indien de Franstaligen volledig inactief zouden zijn gebleven, de geachte Minister dan reeds beslissingen heeft getroffen en daden gesteld in de lijn van zijn verklaring van 25 januari 1990.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad kan ik het volgende meedelen.

1. De Franse Gemeenschapsraad heeft de Benelux-overeenkomst van 12 september 1986 nog niet goedgekeurd.
2. Een ontwerp van decreet houdende goedkeuring van de Benelux-overeenkomst werd inmiddels bij de Franse Gemeenschapsraad ingediend.

Vraag nr. 57
van 6 juni 1990
van de heer F. VERMEIREN

Show FTI — Kostprijs

Op grond van het antwoord gegeven op mijn parlementaire vraag nummer 50 in verband met de inleidende manifestatie van de 5de Flanders Technology International kreeg ik graag, gelet op de ontoereikende inlichtingen, aanvullende informatie aangaande de spectaculaire „show” waarop de genodigden werden vergast.

Het opgegeven bedrag van 300.000 frank als kostprijs van het spektakel lijkt inderdaad zeer miniem, vooral als men rekening houdt met de enscenering, de aangevande rekwisieten, de regie, de ingezette artiesten en het vuurwerk dat werd afgestoken.

Meer specifiek zou ik daarom van de geachte Minister willen vernemen :

1. hoe het opgegeven bedrag van 300.000 frank is onderverdeeld en meer bepaald hoeveel werd besteed aan de hierboven opgegeven elementen van het spektakel ;
2. aan wie de vergoedingen werden uitbetaald ;
3. of er geen bijkomende kosten waren, die werden gedragen door sponsors, wie deze desgevallend waren en welke het bedrag was van hun respectieve financiële tussenkomsten ;
4. of alle artiesten al dan niet Vlamingen waren en tot welk gezelschap zij behoorden.

Antwoord

In antwoord op de vragen van het geachte lid kan ik meedelen dat een onderverdeling van de kostprijs van de show van 300.000 frank naar de diverse elementen — enscenering, regie, artiesten . . . — niet mogelijk is aangezien met de opdrachtnemer werd overeengekomen om een totaalspektakel af te leveren voor een vooraf afgesproken globale prijs van 300.000 frank. Deze vergoeding werd uitbetaald aan de opdrachtnemer Théâtre Attrape.

Bijkomende kosten, gedragen door sponsors, werden in natura geleverd, zonder financiële tussenkomst. Zo werden de zes vrachtwagens en hun chauffeurs gratis ter beschikking gesteld door DAF Trucks België NV en de hal waarin het evenement plaatsvond werd gratis ter beschikking gesteld door Flanders Expo NV.

De artiesten werden in functie van het geconcipieerde spektakel door de opdrachtnemer geëngageerd uit diverse binnen- en buitenlandse gezelschappen. Een overzicht van deze gezelschappen werd aan geachte lid medegedeeld in het antwoord op de parlementaire vraag nummer 50 van 14 mei 1990.

Vraag nr. 58
van 14 juni 1990
van de heer G. CARDOEN

Milieuheffing — Foutieve inkohierungen

Met toepassing van het decreet van 20 december 1988,

wordt met artikel 32 quaterdecies een heffing ingevoerd die rechtstreeks en integraal wordt toegekend aan de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMZ).

Deze heffing van 10.000 frank heeft onder meer betrekking op die activiteiten die eerste-klassevergunningplichtig zijn.

Mag ik van de geachte Minister vernemen op basis van welke informatie de inkohiering van deze heffing door zijn administratie tot stand werd gebracht ?

Blijkbaar zijn voor de provincie Brabant heel wat aanslagen verzonden, die betrekking hebben op vergunningsplichtigen, die niet tot de 1e klasse behoren. Mag ik de oorzaak hiervan vernemen ?

Ontegensprekelijk ligt de vergissing niet bij de heffingsplichtige, maar wel bij de administratie. Kan in dit geval niet van ambtswege ontlasting worden verleend, veeleer dan sommige „getroffen” gepensioneerden te verplichten een bezwaarschrift in te dienen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geacht lid mede te delen dat het voorwerp van zijn vraag valt onder toepassing van de artikelen 32quaterdecies tot en met 32sexiesdecies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Deze artikelen werden ingevoegd in de voornoemde wet door het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Op grond van het bepaalde onder het artikel 32quinquiesdecies worden de kohieren voor deze heffingen opgemaakt door de gouverneur van de provincie, voor de heffingen die in zijn ambtsgebied moeten worden gevestigd.

Voor de aanslag die, op grond van artikel 32quaterdecies, 3, dient te worden gevestigd op de hinderlijke inrichtingen die in het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming zijn ingedeeld in de eerste klasse, werden de kohieren opgemaakt aan de hand van de vergunningen die de provincies uitreikten.

Ook voor de provincie Brabant werden de kohieren opgemaakt aan de hand van de hogervermelde vergunningen.

Indien bepaalde aanslagen ten onrechte werden gevestigd, dient daarvoor de wettelijke regeling, voorzien in artikel 32sexiesdecies, te worden toegepast.

Dit houdt in dat de heffingsplichtige bezwaar moet indienen, binnen drie maand na afgifte van het aanslagbiljet, bij het lid van de Vlaamse Executieve dat daartoe door de Vlaamse Executieve wordt aangeduid. Hiertoe werd ik aangeduid, gelet op mijn bevoegdheid van Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

De vraag waarom voor een provincie heel wat ten onrechte gevestigde aanslagen werden verzonden zal afhangen van de mate waarin deze provincie de lijsten van de afgeleverde vergunningen bijwerkte. Zolang de

ingediende bezwaarschriften niet zijn onderzocht kunnen daaromtrent geen significatieve gegevens worden verstrekt.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat de wettelijk voorgeschreven procedure nauwgezet zal worden toegepast.

In die gevallen waar duidelijk ten onrechte werd ingekohierd zal ik derhalve de kwijtschelding van het ingekohierde bedrag bevelen.

Vraag nr. 60 van 22 juni 1990 van de heer G. BEERDEN

Vlaams Woningfonds — Financiële moeilijkheden

Het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen is uitgegroeid tot één der belangrijkste instellingen van de sociale huisvestingssector.

Het is — dank zij zijn gunstige leningsvoorwaarden — voor de grote gezinnen met een beperkt inkomen de enige mogelijkheid tot het verwerven, saneren en verbeteren van de gezinswoning.

Thans kampt het Vlaams Woningfonds met de volgende zware problemen.

De Vlaamse Executieve heeft beslist zijn tussenkomst in de rentelast van de obligatieleningen van het Vlaams Woningfonds met ingang van 1 januari 1990 te beperken tot maximum 5 ten honderd. Het gevolg hiervan is dat rentevoeten toe te passen op leningen aan minder goedge grote gezinnen gevoelig dienen verhoogd (volgens de huidige marktrente met 2,50 ten honderd), zodat deze rentevoeten hoger zullen liggen dan deze van toepassing bij de Nationale Landmaatschappij en in sommige gevallen zelfs hoger dan bij de aangenomen kredietmaatschappijen van de ASLK.

Dit jaar heeft het Vlaams Woningfonds nog geen ontleningsmachtiging verkregen zodat het toekennen van leningen tot een minimum is herleid.

Het investeringsvermogen, voor het tweede achtereenvolgende jaar beperkt tot 3,220 miljard frank, is totaal ontoereikend. Door de noodzakelijke overdracht per 1 januari 1990 van 1.943 niet gehonoreerde aanvragen voor 2,936 miljard frank moeten praktisch alle leningsaanvragen naar 1991 worden verwezen.

Kan de geachte Minister mij een antwoord verstrekken op volgende vragen ?

Om welke reden werden alleen aan het Vlaams Woningfonds zeer negatieve maatregelen opgelegd ? Het Vlaams Woningfonds is toch voor de Vlaamse Executieve de financieel interessantste hypothecaire instelling vermits het zelf instaat voor de terugbetaling van de ontleende kapitalen en het Vlaamse Gewest slechts — onder de vorm van rentesubsidies — tussenkomt in de rentelast van de obligatieleningen.

Kan een verhoging van het investeringsplafond worden toegekend ? De opdracht van het Vlaams Woningfonds bestaat er immers in de grote gezinnen die een gezinswoning verwerven of deze saneren en verbeteren een voor hen financieel draagbare hypothecaire lening toe te kennen. Als de grote gezinnen reeds contracten heb-

ben afgesloten of verbintenissen zijn aangegaan, doen zij een beroep op het Woningfonds. Als het Woningfonds hen niet kan helpen zijn zij verplicht elders aan voor hen zeer zware voorwaarden te lenen.

Antwoord

Zoals het geachte lid terecht opmerkt is het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen uitgegroeid tot één der belangrijkste instellingen van de sociale huisvestingssector.

Op 12 juni jongstleden heb ik de problematiek van de financieringsmiddelen van dit Woningfonds omstandig toegelicht ter gelegenheid van een interpellatie van de heer Breyne over deze materie.

De bij deze gelegenheid door mij verstrekte toelichtingen geven ook antwoord op de onderhavige vraag.

Ik kan hier slechts aan toevoegen dat de Vlaamse Executieve op 13 juni jongstleden haar goedkeuring hechtte aan een ontwerp-besluit waarbij het Vlaams Woningfonds wordt gemachtigd onder gewestwaarborg leningen aan te gaan voor een werkelijk bedrag van 3.220 miljoen frank.

Vraag nr. 61 van 2 juli 1990 van de heer F. VERMEIREN

Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren – Foutieve gegevens

De Administratie voor Financiën en Begroting van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap gaat momenteel over tot het verzenden van betaalorders in het kader van de heffing van het Vlaamse Gewest ter bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging .

Daarbij worden ook heffingen opgelegd aan personen die sedert meer dan 15 jaar elke zelfstandige beroepsactiviteit hebben stopgezet.

Daarom vernam ik graag op basis van welke listings deze heffingsformulieren werden opgesteld ? Wanneer werden deze listings geactualiseerd ? Op grond van welke gegevens oordeelt men dat een drukkerij houder is van één dier ? Om welk soort dier gaat het hier ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het voorwerp van zijn vraag valt onder de toepassing van de artikelen 32quaterdecies tot en met 32sexiesdecies van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. Deze artikelen werden ingevoegd in de voornoemde wet door het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Op grond van het bepaalde onder het artikel 32quinquiesdecies worden de kohieren voor deze heffingen opgemaakt door de gouverneur van de provincie, voor de heffingen die in zijn ambtsgebied moeten worden gevestigd.

Voor de aanslag die, op grond van artikel 32quaterdecies, 3, dient te worden gevestigd op de hinderlijke inrichtingen die in het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming zijn ingedeeld in de eerste klasse, werden de kohieren opgemaakt aan de hand van de vergunningen die de provincies uitreikten.

Indien bepaalde aanslagen ten onrechte werden gevestigd, zoals het geachte lid opmerkt, dient daarvoor de wettelijke regeling, voorzien in artikel 32sexiesdecies te worden toegepast.

Dit houdt in dat de heffingsplichtige bezwaar moet indienen, binnen drie maand na afgifte van het aanslagbiljet, bij het lid van de Vlaamse Executieve dat daartoe door de Vlaamse Executieve wordt aangeduid. Hiertoe werd ik als Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting aangeduid.

De vraag waarom ten onrechte gevestigde aanslagen werden verzonden zal afhangen van de mate waarin deze provincie de lijsten van de afgeleverde vergunningen bijwerkte. Zolang de ingediende bezwaarschriften niet zijn onderzocht kunnen daaromtrent geen significatieve gegevens worden verstrekt.

Indien het geachte lid concrete gevallen op het oog heeft, zal ik die uiteraard doen onderzoeken.

Ik kan het geachte lid verzekeren dat de wettelijk voorgeschreven procedure nauwgezet zal worden toegepast.

In die gevallen waar duidelijk ten onrechte werd ingekohierd zal ik derhalve de kwijtschelding van het ingekohierde bedrag bevelen.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 170 van 5 juni 1990 van de heer J. LOONES

Duinengebied Groenendijk te Oostduinkerke – Beschermingsprocedure

Ik dank de geachte Minister voor zijn snel antwoord op mijn parlementaire vraag nummer 133 van 27 maart 1990 in verband met de (niet-)bescherming van het duinengebied Groenendijk-Monobloc te Oostduinkerke.

Het weze mij veroorloofd dienaangaande een tweede vraag te stellen over het tweede lid van het antwoord van de geachte Minister.

In dat gedeelte wordt gesteld „dat een nieuwe rangschikking als landschap van bijkomend belang kan zijn, omdat zodanig besluit meer specifieke bepalingen kan opleggen die in het kader van de wetgeving op de ruimtelijke ordening en stedenbouw niet steeds vergunningsplichtig zijn. Een voorstel in die zin is momenteel in onderzoek”.

Kan de geachte Minister mij ondertussen meedelen wat de resultaten van dat onderzoek zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat aan de administratie vooreerst werd gevraagd een grondige evaluatie te maken van het belang van een rangschikking als landschap in vergelijking met de beperkingen die inherent zijn aan de bestemming reservaatgebied.

Ik verwacht eerstdaags dat verslag.

Het onderzoek beperkt zich in eerste instantie tot dit legistiek kader, daar een definitief nieuw rangschikkingsvoorstel best aansluit, zowel ruimtelijk als inhoudelijk, met de definitieve vaststelling door de Vlaamse Executieve van de wijziging van het gewestplan.

**Vraag nr. 171
van 5 juni 1990
van de heer J. LOONES**

Hannecartbos te Oostduinkerke – Wijziging besluit tot oprichting reservaat

Het Belgisch Staatsblad van 22 mei 1990 (bladzijde 10448) vermeldt bij ministerieel besluit van 3 mei 1990 de wijziging van artikel 1 van het ministerieel besluit van 1 februari 1989 houdende de oprichting als staatsnatuurreservaat van het Hannecartbos te Koksijde (Oostduinkerke) (Belgisch Staatsblad van 1 maart 1989).

Kan de geachte Minister mij meedelen wat deze wijziging precies inhoudt ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat het Hannecartbos is ingesteld als staatsnatuurreservaat bij ministerieel besluit van 1 februari 1989, overeenkomstig de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud. Hierdoor werden aan 31 ha 88 a 35 ca het statuut verleend van gericht natuurreservaat.

In artikel 1 van het voornoemd ministerieel besluit van 1 februari 1989 worden de kadastrale gegevens van de staatseigendom opgesomd met verwijzing naar een perimeterplan in bijlage. Dit perimeterplan werd opge maakt aan de hand van het opmetingsplan dat is bijgevoegd bij de akte van aankoop van het Hannecartbos van 15 september 1981.

De aankoopakte verwijst naar „het goed onder inneming 1 dat afgebeeld staat op een innemingsplan opge maakt door de heer Marc Willems op 22 oktober 1979”. Dit plan vermeldt in de opmetingstabel echter als oppervlakte van „inneming 1” 32 ha 29 a 52 ca. Het opmetingsplan, bijgevoegd bij de akte van aankoop van onroerend goed van 15 september 1981, geeft derhalve niet de correcte begrenzing van het Hannecartbos weer.

Bovendien werden de kadastrale perceelsgegevens op de kadasterplannen gewijzigd sinds de aankoop van het Hannecartbos op 15 september 1981.

Een nieuw plan met vermelding van de juiste omlijnning en aanduiding van de nieuwe kadastrale gegevens werd derhalve opgemaakt.

Artikel 1 van het ministerieel besluit van 3 mei 1990 geeft de nieuwe kadastrale perceelsgegevens met verwijzing naar het gecorrigeerd begrenzingsplan.

**Vraag nr. 172
van 6 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS**

Sociale woonwijk van Haacht-Station – Uitbreiding

Naar verluidt zou de overheid zinnens zijn de sociale woonwijk van Haacht-Station (fusiegemeenten Boortmeerbeek en Haacht) met 84 woningen uit te breiden. Die woonwijk paalt aan het industrieterrein van Kampenhout-Sas (fusiegemeente Kampenhout). Volgens bepaalde hardnekkige geruchten zou men ook zinnens zijn dat industrieterrein, middels een wijziging van het gewestplan, uit te breiden over een deel van het grondgebied van de deelgemeente Buken (fusiegemeente Kampenhout). Dit terrein in kwestie ligt over de Leuvense vaart en grenst aan Haacht.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Zijn de geruchten over de uitbreiding van de sociale woonwijk juist en zo ja, voor wanneer is die uitbreiding gepland ?
2. Is een uitbreiding van die woonwijk stedenbouwkundig en sociaal verantwoord zolang er geen afscherming van de industriezone is tot stand gebracht en zolang er geen oplossing is gevonden voor de toenemende verkeershinder ingevolge die industriezone ?
3. Is er inderdaad sprake van een uitbreiding van de industriezone tot op het grondgebied van de deelgemeente Buken ?
4. Is een uitbreiding van voornoemde industriezone op zich verenigbaar met het bestaan van de aangrenzende woonzone en desgevallend onder welke voorwaarden ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Op 25 mei 1989 had op het gemeentehuis van Haacht een eerste plenaire vergadering plaats in verband met de uitbreiding van de bestaande wijk van de Nationale Landmaatschappij. Er werden toen geen termijnen afgesproken voor de realisatie.
2. Het project is duidelijk een uitbreiding in een groter geheel, bestemd tot woongebied volgens het gewestplan-Leuven (koninklijk besluit van 7 april 1977). Het sociale belang van de huisvesting dient hier mijns inziens geenszins in vraag gesteld. De hinder veroorzaakt door de industriegebieden in het omliggende, of door de spoorweg of door de provinciale baan, weegt niet op tegen de woonkwaliteiten van het terrein : nabijheid van een beperkte woonkern met school, goede verbindingen dankzij station en Haachtsesteenweg.. . groeiende werkgelegenheid in de omgeving, weinig of geen doorgaand verkeer op het terrein zelf.

3. De gemeente Kampenhout heeft een vraag in deze zin geformuleerd in de gemeentelijke richtnota betreffende het gewestplan.
4. Aangezien de gemeentelijke richtnota's nog in onderzoek zijn, is het voorbarig nu reeds een antwoord op deze vraag te formuleren.

**Vraag nr. 173
van 6 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS**

Industrieterrein van Kampenhout-Sas en woonwijk Haacht-Station – Ontbreken van eigenlijke bufferzone

Artikel 7.2.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen (Belgisch Staatsblad van 10 februari 1973 en 11 augustus 1973 – errata) bepaalt uitdrukkelijk dat industriegebieden een bufferzone moeten omvatten. Zoals reeds aangehaald in mijn schriftelijke vraag nummer 102 van 20 februari 1990 (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1989-1990, nr. 11 – 2 april 1990 – blz. 513) heeft de Raad van State in zijn arrest nummer 32.024 van 16 februari 1989 (VIIde Kamer, Afdeling Administratie, zaak De Geyndt) duidelijk gesteld „dat die bufferzone, ... niet bedoeld is als een afzonderlijk bestemmingsgebied doch als een binnen de grenzen van het industriegebied te situeren strook met een hoofdzakelijk esthetische en stedenbouwkundige functie, waarvan de breedte en de aanleg dienen te worden bepaald in de bouwvergunning, verleend voor de randpercelen van het gebied, of bij de goedkeuring van het verkavelingsplan of de vaststelling van het aanlegperceel voor het gebied”.

Rekening houdend met de duidelijke tekstredactie van artikel 7.2.0 van het bovenvermeld koninklijk besluit komt het antwoord van de geachte Gemeenschapsminister op mijn vraag mij zéér bevredigend over.

In dat verband vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister graag een antwoord op de volgende vragen.

1. Op grond van welke wettelijke of reglementaire bepaling(en) mag van de voorschriften van artikel 7.2.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 worden afgeweken en in welke gevallen? Anders gesteld, op welke rechtsgrond wordt gesteund om een straat en de achteruitbouwstrook langs de straat als bufferzone te kwalificeren hetgeen niet ongebruikelijk zou zijn?
2. Werd inzake het industrieterrein van Kampenhout-Sas, meer bepaald met betrekking tot de bedrijven, gevestigd op de randpercelen van het industriegebied, gelegen op het grondgebied van Kampenhout langs de Oudestraat rechts van de N 21 als men richting Haacht neemt, bij het nazicht van de bouwaanvragen, individueel onderzocht op welke wijze de afscherming van de bedrijven ten opzichte van de aangrenzende woonzone moest gebeuren en zo ja, door welke diensten (Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, . . .) ?

3. Is het juist dat de individuele bouwvergunningen die werden verleend aan de bedrijven gevestigd op de randpercelen zoals bepaald in vraag 2, langs de straatzijde geen groenbeplanting opleggen voor het stuk Oudestraat dat grenst aan de gemeente Haacht?
4. Op welke gronden kan worden aangenomen dat een parkeerterrein de esthetische en stedenbouwkundige functie van bufferzone kan hebben en inzonderheid dat die parkings (bestaande uit een beton- of een asfaltvlakte) visueel een afscherming inhouden of een geluids- en stofwerende functie hebben?
5. Wat dient men te verstaan onder groenbeplanting en hoe wordt dat begrip omschreven in de individuele typevergunning? Is het niet aangewezen gedetailleerde normen op te leggen (zoals hoogstamige bomen of hooggroeiend struikgewas met een breedte van 15 meter) op gevaar af dat de norm anders niet afdwingbaar is?
6. Hoeveel bedraagt de maximale boete die een bedrijf kan oplopen bij het niet naleven van de verkoopsovereenkomst?
7. Indien individuele bouwvergunningen ten onrechte geen of onvoldoende de melding maken van een groenbeplanting, kan de overheid dan die vergunningen aanpassen en alsnog betere voorwaarden opleggen?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De aanleg van de bufferzones zoals bedoeld in artikel 7.2.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972, is wettelijk niet nader omschreven. Een bufferzone kan dus worden opgevat in de gewone betekenis van tussenliggende zone die twee zones met verschillende bestemming dient te scheiden. De juiste aard van de bufferzone hangt evenwel af van de omstandigheden. Zo was en is het gebruikelijk om bij bedrijfspercelen langs een openbare weg de achteruitbouwstrook aan te leggen als bufferstrook. Deze strook is doorgaans ruimer genomen dan de in functie van de weg gebruikelijke achteruitbouwstrook. In deze strook kunnen ook parkings, omkaderd met een groenbeplanting, worden aangelegd.
2. De bouwaanvragen langs de Oudestraat op het grondgebied van Kampenhout werden, ook wat betreft de afscherming van de aangrenzende woonzone, elk afzonderlijk op de gebruikelijke manier onderzocht door de ter zake bevoegde overheden. De ontwerpen werden voordien ook aan de verkoper Haviland voorgelegd die nakijkt of de verkoopovereenkomst wordt nageleefd.
3. Het is over het algemeen juist dat voor de randpercelen bedoeld in vraag 2 geen groenbeplanting werd opgelegd. De groenbeplanting kan echter ook deel uitmaken van het ontwerp zelf, dat dan als zodanig wordt vergund en moet uitgevoerd worden.
4. Voor dit punt verwijs ik naar mijn antwoord op vraag 1.

5. Onder groenbeplanting wordt in de ter sprake gebrachte problematiek de aanleg bedoeld van stroken met beplanting. Deze beplanting kan bestaan uit struiken, eventueel hoogstammig groen, voor zover de veiligheid daarmee niet in het gedrang komt en gazon. Aangewezen is dat voor grote oppervlakken de aanleg zou gebeuren aan de hand van een beplantingsplan, dat in verschillende gevallen wordt gevraagd bij de bouwvergunning. Voor relatief kleine oppervlakken wordt de wijze van aanleg niet noodzakelijkerwijze gedetailleerd in een afzonderlijk plan.
6. Deze aangelegenheid behoort niet tot mijn bevoegdheid.
7. De overheid kan na het afgeven van een bouwvergunning geen bijkomende voorwaarden meer oplegen.

**Vraag nr. 174
van 6 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS**

Linkergedeelte van het industrieterrein van Kampenhout-Sas – Bestemming

Links en rechts van de N 21, richting Haacht, bevindt zich op het grondgebied van Kampenhout-Sas (fusiegemeente Kampenhout) een industriezone zonder categorie en dit volgens het gewestplan Halle-Asse-Vilvoorde. Het kleinste, rechtergedeelte, wordt beheerd door de intercommunale Haviland, het linkergedeelte (gelegen tussen de Mechelsesteenweg en de Oudestraat) niet.

De door Haviland beheerde industriezone geniet in de buurt een niet zo positieve bekendheid (onaangepaste wegeninfrastructuur, ontbreken van een bufferzone, groeiende milieuhinder) en was reeds het voorwerp van enkele schriftelijke vragen.

In verband met het linkerdeel van het industrieterrein, dat niet door Haviland wordt beheerd, had ik graag van de geachte Gemeenschapsminister het volgende vernomen.

1. Bestaat er voor dit gedeelte van de industriezone een verkavelingsplan of een bijzonder plan van aanleg (BPA) ?
2. Zo ja, welk is datum van goedkeuring ? Is de aanleg van een bufferzone daarin opgenomen en zo ja, met welke specifieke voorwaarden ?
3. Indien er geen verkavelingsplan of BPA bestaat, welke is dan voor de bevolking van de aanpalende sociale woonwijk Haacht-Station (fusiegemeenten Boortmeerbeek en Haacht, gelegen in een ander arrondissement) de aangewezen weg om preventief te bekomen dat de wettelijk vereiste bufferzone zal worden aangelegd langs de rand van het industrieterrein, evenwijdig met de Oudestraat ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Voor het gedeelte van de industriezone, gelegen op het grondgebied van Kampenhout-Sas (fusiegemeente Kampenhout) bestaat er geen bijzonder plan van aanleg.

Artikel 56 van de stedenbouwwet bepaalt dat verkavelingen enkel bestemd zijn voor woningbouw.

Voor een beperkt gedeelte van het industriepark, gelegen langs de Mechelsesteenweg (N 26), tussen de Leigracht en de Vekestraat werd een verdelingsplan onder de vorm van een stedenbouwkundig attest nummer 2 in principe gunstig geadviseerd.

3. Op het gewestplan werd er geen bufferzone voorzien bij die industriezone. Deze grenst immers aan een agrarisch gebied en is zo op minimum 160 meter van het woongebied langs de Oudestraat verwijderd. Overeenkomstig de bepalingen voorzien in artikel 7 betreffende de inrichting van industriegebieden dient een bufferzone op het industrieterrein zelf voorzien. De aanleg van deze bufferzone zal door het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening met de nodige aandacht worden beoordeeld ter gelegenheid van de individuele bouwaanvragen of nieuwe verdelingsplannen.

**Vraag nr. 175
van 8 juni 1990
van de heer J. VALKENIERS**

Sociale woningbouw – Kloof tussen vraag en antwoord

Recente publikaties en persconferenties bevestigen wat reeds algemeen werd aanvoeld op het gebied van sociale woningbouw : het aanbod voldoet minder en minder aan de vraag. De wachtlijsten groeien onrustwekkend aan.

Met de aanstaande volledige regionalisering van de Nationale Maatschappij voor Huisvesting (NMH) voor ogen, wil ik de geachte Minister ter zake enkele vragen stellen.

1. Hoeveel aanvragen voor sociale huisvesting zijn er op dit ogenblik in het Vlaamse landsgedeelte ?
2. Aan hoeveel van deze aanvragen kan er worden voldaan in de loop van de volgende twaalf maanden ?
3. Waaraan is volgens de geachte Minister de daling van het aanbod tijdens de laatste jaren te wijten ?
4. Bestaat er bij het huidig Gemeenschapsministerie van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting een plan om het aanbod van sociale woningen gelijke tred te doen houden met de economische heropleving van ons land ?
5. Voorziet de geachte Minister een extra-budget om de opgelopen achterstand in te halen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid in antwoord op zijn vragen het volgende mede te delen.

Men stelt inderdaad vast dat het aanbod aan sociale woningen ontoereikend is ten opzichte van de behoefte en de vraag.

Het aantal aanvragen naar sociale huisvesting in het Vlaamse Gewest werd in 1989 op grond van gedeeltelijke wachtlijsten door de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting geraamd op 40.000 geregistreerde kandidaat-huurders. Hierbij dient te worden opgemerkt dat 44 ten honderd recent werd ingeschreven (1 jaar of minder) en de gemiddelde wachttijd van alle kandidaat-huurders 2 1/4 jaar bedraagt.

Rekening houdend met de toegekende investeringskredieten in 1989 en 1990, zijnde telkens 1,890 miljard frank mag worden verwacht dat aan ongeveer 600 aanvragen in 1991 zal kunnen worden voldaan.

De daling van het aanbod aan sociale woningen tijdens de laatste jaren is ontgensprekelijk te wijten aan de beperking van de financiële middelen als gevolg van de hoge schuldenlast veroorzaakt door het toegepaste prefinancieringssysteem.

De grootste nood aan sociale woningen ligt zeker op het vlak van de huurwoningen. Om dit aanbod van huurwoningen te verhogen werden onlangs twee belangrijke maatregelen genomen.

De Vlaamse Executieve heeft in eerste instantie recentelijk op mijn voorstel een extra-budget van 500 miljoen frank uitgetrokken bestemd voor het lenigen van de schrijnende huisvestingssituatie in bepaalde kansarme buurten in de grootsteden.

In tweede instantie heeft de Vlaamse Executieve mijn voorstellen goedgekeurd tot afbakening van woonnoodgebieden en tot aanmoediging van de bouw van sociale huurwoningen. De beide voorstellen zijn geconcretiseerd in de besluiten van de Vlaamse Executieve van 4 april 1990, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 31 mei 1990. De nieuwe maatregel beoogt door de inbreng van privé-kapitaal de bouw van sociale huurwoningen in de woonnoodgebieden en vanaf 1 januari 1991 ook buiten deze gebieden. Het Vlaamse Gewest verleent een bouwtoelage van 265.000 frank aan elke initiatiefnemer die het nodige kapitaal inbrengt, een geïndexeerde huurcompensatie van 5.000 frank per maand aan de verharende openbare instelling of bestuur en de gewestwaarborg aan de initiatiefnemer voor het geïnvesteerde kapitaal. Buiten de woonnoodgebieden wordt de bouwtoelage niet toegekend. De nieuwe formule is opgevat als een experiment geldig tot 30 juni 1991. Indien de formule positief uitvalt kan ze nadien op grote schaal worden toegepast.

Vraag nr. 176
van 8 juni 1990
van de heer W. CORTOIS

Gewestplan Veurne- Westkust – Wijzigingen aan het ontwerp

Men vestigt er mijn aandacht op dat, in tegenstelling met het ontwerp van gewestplan, in het bij koninklijk besluit goedgekeurde definitieve gewestplan, een aantal percelen gelegen midden in het duinengebied van de gemeente Oostduinkerke als bouwgrond werden op-

genomen. Deze wijziging zou niet zijn gemotiveerd en zou zijn aangebracht buiten de normale consultatieperiode, zoals voorzien in de wetgeving voor het vastleggen van de gewestplannen. De betrokken percelen zijn gelegen langs de Nieuwe Ydelaan te Oostduinkerke.

Ik zou de geachte Gemeenschapsminister dank weten indien hij mij de juiste toedracht zou kunnen meedelen en mij preciseren waarom een deel van het duinengebied destijds werd omgezet in bouwgrond. Er zouden reeds drie villa's zijn gebouwd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het volledige dossier van de voorbereiding van het definitief gewestplan Veurne-Westkust in het bezit is van het Hoog Comité van Toezicht. Het is mij derhalve niet mogelijk een onderzoek in te stellen naar de door het geachte lid vermelde bestemmingen van dit plan.

Vraag nr. 177
van 8 juni 1990
van de heer W. CORTOIS

Verschuiving grenslijn Oostduinkerke-Koksijde – Ware toedracht

Men vestigt er mijn aandacht op dat er een merkelijk verschil zou bestaan tussen de grenslijn van de vroegere gemeenten Oostduinkerke en Koksijde, zoals bepaald in het ontwerp van gewestplan Veurne-Westkust (ministerieel besluit van 28 december 1973) en de grenslijn zoals die werd vastgelegd door het definitief gewestplan (koninklijk besluit van 6 december 1976). De grenslijn zou derwijze zijn opgeschoven richting Oostduinkerke, dat op het grondgebied van deze gemeente een strook grond niet meer voor bebouwing in aanmerking komt. Uiteraard is deze toestand vooral voordelig voor de eigenaars op het grondgebied Koksijde, die door het opschuiven van de gemeentelijke grenslijn, iedere bebouwing dicht bij hun residentie konden vermijden. De indruk bestaat dat de verschuiving van de grenslijn een aantal eigenaars onrechtmatig bevoordeelt en anderen benadeelt.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij de ware toedracht en de stand van zaken meedelen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat inderdaad, door een fout op de gebruikte basiskaarten de vroegere gemeentegrens van Oostduinkerke niet op de exacte plaats is weergegeven op het gewestplan Veurne-Westkust.

Volgens de rechtspraak van de Raad van State is evenwel het loutere feit, dat de administratieve grens grafisch niet nauwkeurig werd weergegeven, in stedenbouwkundig opzicht niet relevant. De op de gewestplannen aangeduide administratieve grens heeft immers op zichzelf geen juridische waarde op het vlak van de ruimtelijke ordening. Het is een grafische aanduiding die enkel te informatieve titel geldt (R.v.St., nr. 23.328 van 2 juni 1983 inzake Capiou).

Wat de afbakening van het woongebied betreft is het zo dat deze op het definitieve gewestplan grotendeels samenvalt met de voormelde onnauwkeurig aangegeven gemeentegrens. Dit samenvallen, hetwelk reeds meerdere malen het vermoeden deed ontstaan dat ook het woongebied onnauwkeurig is afgebakend, is echter louter toevallig. De begrenzing van het woongebied is immers gesteund op een grondig onderzoek waarbij, overeenkomstig het advies van de Commissie van Advies van West-Vlaanderen van 11 juni en 6 augustus 1976, de bestaande toestand volgens de kadastrale percelen werd nagegaan. Een vergissing omwille van de foutieve aanduiding van de gemeentegrens op de kaarten van 1/10.000 is bijgevolg uitgesloten.

Vraag nr. 178
van 11 juni 1990
van de heer L. PEETERS

Saneringspremies – Eenmalige uitbetaling

Voor saneringspremieaanvragen, ingediend na 3 juli 1987, is het stelsel van de uitbetaling door middel van voorschotten niet meer van toepassing.

Van zodra de werken volledig zijn voltooid moet de aanvrager daarvan uiterlijk binnen een termijn van 3 jaar vanaf de datum van de aanvraag het bewijs leveren bij middel van het formulier T, vergezeld van de factuurlijsten en de facturen van de saneringswerken en/of de gebruikte materialen. Daarna wordt de premieaanvrager in éénmaal uitbetaald. Uitbetaling van voorschotten, naargelang de werken vorderen, is bijgevolg onmogelijk geworden.

Kan de geachte Minister mij meedelen of deze maatregel bij decreet werd gewijzigd en welke redenen aan de basis liggen van het afschaffen van het stelsel van de voorschotten ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid meedelen dat het stelsel der gedeeltelijke betalingen van de saneringspremie, ingevoerd bij besluit van de Vlaamse Executieve van 12 juni 1985 en van toepassing op aanvragen ingediend met ingang van 1 juli 1985, werd opgeheven op voorstel van een van mijn voorgangers bij de instelling van de huisvestingspremie bij besluit van de Vlaamse Executieve van 27 mei 1987. Hoewel ik geen kennis heb van de precieze redenen die hebben geleid tot het stopzetten van deze regeling zal de complexiteit van dit stelsel en de moeilijkheden die het veroorzaakte bij de afhandeling der dossiers hieraan vermoedelijk niet vreemd zijn.

Ter informatie van het geachte lid kan ik hem in dit verband nog meedelen dat de Administratie voor Huisvesting momenteel op mijn verzoek de laatste hand legt aan een ontwerp van besluit dat voor de toekomst een drastische vervroeging van de uitbetaling van de betrokken premies inhoudt en dat eerlang aan de Vlaamse Executieve zal worden voorgelegd.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN
EN GEZIN

Vraag nr. 55
van 22 mei 1990
van mevrouw M. TYBERGHIE-VANDEBUS-SCHE

Comité voor Bijzondere Jeugdzorg – Plaatsing bij instellingen in het arrondissement Diksmuide-Veurne-Oostende

Door de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg worden kinderen voor eventuele opvang en begeleiding aan instellingen en of bepaalde organisaties toevertrouwd.

Gaarne vernam ik van de geachte Minister hoeveel kinderen voor de jaren 1987-1988-1989, door bemiddeling van het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg gevestigd te Veurne werden geplaatst en welke de begeleidende organisaties of instellingen waren aan wie de kinderen werden toevertrouwd.

Antwoord

In antwoord op haar vraag, heb ik de eer het geachte lid hierbij een overzicht te geven van het aantal minderjarigen die door het comité voor bijzondere jeugdzorg te Veurne werden toevertrouwd aan de respectievelijke private voorzieningen tijdens de jaren 1987, 1988 en 1989.

Voorziening	Aantal geplaatste minderjarigen		
	1987	1988	1989
De Zandberg, Varsenare	2		
Aan Wal, Oostende			
Zonnewende, Veurne	1	2	
De Windroos, Oostduinkerke		1	2
Weid en Wilgen, Gistel		1	1
Onze Kinderen, Rumbeke			
Groot-Hertsberge, Torhout			1
De Kleine Dennen, Knokke			1
Tiki, Oostduinkerke			1
Ons Tehuis, Ieper			1
Schoolinternaat	3	3	
Pleeggezin	13	13	9

Vraag nr. 58
van 8 juni 1990
van de heer E. DE GROOT

RVT-patiënten – Vrijheid om arts en kinesitherapeut te kiezen

Een rust- en verzorgingstehuis (RVT) dient een bepaalde omkadering te hebben om te worden erkend en er worden forfaitaire verstrekkingen verricht. Nochtans heeft iedere patiënt principieel een vrije keuze wat zijn zorgenverstrekker betreft.

Daarom had ik graag van de geachte Minister vernomen of de patiënt die in een RVT-bed wordt opgenomen vrij de arts en de kinesitherapeut mag kiezen die hem moet behandelen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het toezicht op de erkende rust- en verzorgingstehuizen behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden, de heer H. Weckx.

**Vraag nr. 59
van 8 juni 1990
van de heer E. DE GROOT**

CLG – Personeelsuitbreiding

De centra voor levens- en gezinsvragen (CLG) kampen met chronisch personeelsgebrek. Daarom worden er door de bevoegde Gemeenschapsminister af en toe uitbreidingen toegestaan.

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen welke personeelsuitbreidingen er in de loop van 1989 werden toegestaan en welke criteria hierbij werden gehanteerd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat in 1989 een personeelsuitbreiding werd toegestaan aan het CLG 8551 te 1150 Brussel, Orbanlaan 56.

Het toekennen van personeelsuitbreidingen gebeurt steeds op grond van een gemotiveerd advies vanwege de bevoegde administratieve diensten die zich daarbij baseren op de meest recente werkingsgegevens van de centra.

Overeenkomstig artikel 3 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 11 september 1985 tot regeling van de erkenning en subsidiëring van de centra voor levens- en gezinsvragen kunnen slechts subsidies aan de erkende centra worden toegekend binnen de perken van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

**Vraag nr. 61
van 19 juni 1990
van de heer H. CANDRIES**

CGG's – Stand van zaken

Is het de geachte Minister mogelijk mij met betrekking tot de werking van de erkende centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG's) (koninklijk besluit van 20 maart 1975), volgende gegevens mede te delen (situatie op 31 december 1989) :

- nominatieve identificatielijst (benaming en adres) van de erkende centra ;
- per erkend centrum : het aantal gesubsidieerde consultatie-uren, het daarmee overeenstemmende aantal personeelsleden met hun respectieve kwalificaties en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
- het werkingsgebied van de respectieve centra ;
- per erkend centrum : de eventuele aansluiting bij een federatie en/of koepel ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat deze aangelegenheid behoort tot de bevoegdheid van de heer H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden.

**Vraag nr. 62
van 19 juni 1990
van de heer H. CANDRIES**

Diensten van gezins- en bejaardenhulp – Stand van zaken

Is het de geachte Minister mogelijk mij met betrekking tot de werking van de erkende diensten van gezins- en bejaardenhulp het volgende mede te delen :

1. voor de erkende private diensten :
 - 4 een nominatieve identificatielijst van de erkende diensten voor het werkingsjaar 1989 ;
 - b) per erkende dienst : het toegekende contingent gesubsidieerde uren, met het overeenstemmend personeelseffectief, met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
 - 4 per erkende dienst : het aantal personeelsleden toegekend in het stelsel van het Interdepartementaal Begrotingsfonds, met omschrijving van hun kwalificatie en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
2. voor de erkende openbare diensten :

dezelfde informatie zoals vermeld onder 1 a, b en c ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag, deel ik het geachte lid mede dat ingevolge de omvangrijkheid van de gevraagde inlichtingen, deze hem zo spoedig mogelijk rechtstreeks zullen worden overgelegd.

Daar er in 1989 geen wijzigingen zijn opgetreden in de identificatielijst van de erkende diensten voor gezins- en bejaardenhulp, zowel deze in het gewone stelsel als deze in het stelsel van het Interdepartementaal Begrotingsfonds, noch in het toegekende contingent gesubsidieerde uren verwijs ik het geachte lid ter zake naar mijn antwoord op zijn vraag nummer 10 van 22 november 1989.

Vraag nr. 63
van 19 juni 1990
van de heer H. CANDRIES

CA W's en CLG's – Stand van zaken

Is het de geachte Minister mogelijk mij met betrekking tot de werking van de erkende centra in het ambulante welzijnswerk (CAW), volgende gegevens mede te delen (situatie op 31 december 1989) :

- A. met betrekking tot de zogenaamde ingebouwde centra voor maatschappelijk werk (besluit van de Vlaamse Executieve van 28 juli 1983) :
1. nominatieve identificatielijst (benaming en adres) van de erkende centra ;
 2. per erkend centrum : het aantal erkende beroepskrachten en het aantal tewerkgestelden uitgedrukt in personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
 3. het werkingsgebied van de respectieve centra ;
 4. per erkend centrum : de eventuele aansluiting bij een federatie en/of koepel ;
- B. met betrekking tot de zogenaamde autonome centra voor maatschappelijk werk (besluit van de Vlaamse Executieve van 18 juli 1983, artikel 9bis) :
5. eenzelfde vraagstelling als onder A ;
- C. met betrekking tot de erkende centra voor levens- en gezinsvragen (CLG's) (besluit van de Vlaamse Executieve van 11 september 1985) :
6. nominatieve identificatielijst (benaming en adres) van de erkende centra ;
 7. per erkend centrum : het aantal gesubsidieerde consultatieuren, het daarmee overeenstemmende aantal personeelsleden met hun respectieve kwalificaties en uitgedrukt in aantal personeelseenheden en voltijdse equivalenten ;
 8. het werkingsgebied van de respectieve centra ;
 9. per erkend centrum : de eventuele aansluiting bij een federatie en/of koepel ?

Antwoord

Gelet op de omvang van de gevraagde gegevens heb ik de eer het geachte lid mee te delen dat ik hem de gewenste informatie zo spoedig mogelijk persoonlijk zal laten geworden.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
 TEWERKSTELLING

Vraag nr. 37
van 30 mei 1990
van de heer E. BOCKSTAL

GESCO's – Statuut

Het statuut van de gesubsidieerde contractuelen (GES-

CO% is ontegensprekelijk een verbetering ten opzichte van de voorgaande nepstatuten.

Nochtans is dit statuut niet volledig evenwaardig met het statuut van het statutair aangeworven gemeentepersoneel.

Daarenboven zijn de gemeenten die in het verleden minder beroep hebben gedaan op de nepstatuten en in verhouding meer statutair personeel hebben aangeworven – dus meer eigen financiële middelen hebben ingezet – qua subsidiëring door de staat benadeeld.

Om een beter inzicht te krijgen omtrent de draagwijdte van deze problematiek, vraag ik aan de geachte Minister volgende vragen te beantwoorden.

1. Welk is het verschil tussen het statuut van de GESCO's en het statuut van het statutair personeel van de gemeente (respectievelijk OCMW's, provincies, VZW's en andere) onder andere wat de vastheid van betrekking, vergoedingen, pensioen enzovoort betreft ?
2. Waar (gemeenten, staat, VZW's, OCMW's, intercommunales en andere) en hoeveel GESCO's zijn er op heden (of per 1 januari of een ander nader gelegen datum) tewerkgesteld ? Kan in dezelfde tabel het aantal gemeenten, OCMW's en andere instellingen worden opgegeven, dat van dit stelsel gebruik maakt ?
3. Kan voor de gemeenten en de OCMW's een frequentietabel opgesteld worden met de verhouding van statutair personeel-GESCO's ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

De gesubsidieerde contractuelen worden door het plaatselijk bestuur aangeworven met een arbeids-overeenkomst van bepaalde of onbepaalde tijd, overeenkomstig de wet van 3 juli 1978. Zij werken onder de verantwoordelijkheid en het gezag van het plaatselijk bestuur dat hen tewerkstelt en betaalt. Zij ontvangen een bezoldiging die ten minste gelijk is aan de wedde die aan een lid van het personeel wordt toegekend voor hetzelfde ambt of voor een overeenkomstig ambt, alsook de daaraan verbonden weddeschaalverhogingen. Zij ontvangen een eindejaarstoelage ten minste onder dezelfde voorwaarden als het vastbenoemde personeel van de besturen.

Het plaatselijk bestuur betaalt aan de gesubsidieerde contractueel die vakantie neemt de normale bezoldiging voor de vakantiedagen en een toeslag die ten minste gelijk is aan het vakantiegeld toegekend aan het vastbenoemde personeel van de besturen. De duur van de vakantie wordt bepaald per vakantiedienstjaar op basis van de in de loop van dit dienstjaar verrichte prestaties. De duur van de vakantie voor 12 maanden arbeid met inbegrip van de inactiviteitsdagen die met arbeidsdagen zijn gelijkgesteld moet ten minste 20 dagen omvatten in het stelsel van de vijfdagenweek. Voor het overige zijn de bepalingen van de wetten betreffende de

jaarlijkse vakantie van de werknemers, gecoördineerd op 28 juni 1971 en die betrekking hebben op de hoofdarbeiders van toepassing.

Elke gesubsidieerde contractueel heeft recht op de terugbetaling van of tussenkomst van de geneeskundige verstrekkingen, volgens de regels van de wetgeving inzake de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.

In geval van ziekte of ongeval (anders dan een arbeidsongeval of beroepsziekte) kan de gesubsidieerde contractueel, na uitputting van het recht op gewaarborgd loon ten laste van het bestuur, aanspraak maken op uitkeringen in het raam van de ziekteverzekering.

Dit geldt ook voor de duur van het zwangerschap- en bevallingsverlof.

Inzake kinderbijslag zijn dezelfde regels van toepassing als voor de rest van het personeel van het bestuur dat tewerkstelt. De uitbetaling geschiedt door de RSZPPO.

Voor het bekomen van een rust- of overlevingspensioen in het kader van de werknemersregeling worden de jaren tewerkstelling als GESCO meegerekend. Een gesubsidieerde contractueel kan bij zijn uitdiensttreding aanspraak maken op werkloosheidsuitkeringen.

Voor wat nu het verschil betreft tussen het statuut van de gesubsidieerde contractuelen en het statuut van het statutair personeel van de gemeente, zal aan het geachte lid rechtstreeks een vergelijkende tabel worden overgemaakt.

2. Hieronder volgt een overzicht van het aantal plaatselijke besturen en van het totaal aantal indienstzijnende GESCO's in het kader van het stelsel van de gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen" (gegevens van december 1989).

	gemeenten (+ gemeentelijke VZW's)	OCMW's	intercommunales	provincies	totaal
aantal besturen	310	286	27	5	628
aantal GESCO's	17.505	8.613	215	419 (+ 43 van het provinciebestuur Brabant)	26.752 (+ 43)

3. In hiernavolgende tabel wordt het totale tewerkstellingsvolume van de besturen opgedeeld rekening houdend met de procentuele verhouding van het aantal GESCO's en het aantal statutairen ten overstaan van het globale personeelsbestand.

aantal gemeenten	aantal OCMW's	aantal GESCO's globaal personeelsbestand (ten honderd)	aantal statutairen globaal personeelsbestand (ten honderd)
0		0 tot 5	100 tot 95
	9	6 tot 10	94 tot 90
12	14	11 tot 15	89 tot 85
11	18	16 tot 20	84 tot 80
21	15	21 tot 25	79 tot 75
25	22	26 tot 30	74 tot 70
35	31	31 tot 35	69 tot 65
32	24	36 tot 40	64 tot 60
29	30	41 tot 45	59 tot 55
52	26	46 tot 50	54 tot 50
29	13	51 tot 55	49 tot 45
30	11	56 tot 60	44 tot 40
14	13	61 tot 65	39 tot 35
9	15	66 tot 70	34 tot 30
		71 tot 75	29 tot 25
		76 tot 80	24 tot 20
0	15	81 tot 85	19 tot 15
0	9	86 tot 90	14 tot 10
0	2	91 tot 95	9 tot 5
0	0	96 tot 100	4 tot 0
310	286		

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vragen nr. 55, 49, 169, 56, 38, 77, 192, 83, 197 van 30 mei 1990 van de heer J. LOONES

respectievelijk tot

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

Milieu – Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigde tijdens de commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingen-richtlijnen-voorzien middelen?

N.B. : Deze vraag werd gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting; N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie; de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling; de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur; de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs; de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op zijn vraag, gesteld aan meerdere leden van de Vlaamse Executieve en verwijzend naar het besluit van de Vlaamse Executieve van 22 februari 1989 betreffende de bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Executieve, kan ik het geachte lid meedelen dat ik mede namens mijn collega's volgend gecoördineerd antwoord op zijn vraag kan verstrekken. Vooreerst wil ik het geachte lid er op wijzen dat in het Regeerakkoord in diverse beleidsdomeinen aandacht is besteed aan het ecologisch beleid dat de Vlaamse Regering wil voeren. Hierna wil ik graag de bijzonderste aandachtspunten hieromtrent aanhalen.

1. Inzake leefmilieu en natuurbehoud

De bescherming en het herstel van het milieu en de natuur en de voorkoming van milieuhinder en -schade zijn belangrijke beleidsobjectieven.

Essentiële uitgangspunten hierbij vormen :

- een actieve betrokkenheid van de sociale gesprekspartners en de milieubeweging bij het milieubeleid, via de geëigende advies- en overlegstructuren;
- een onderzoek naar de verhoging van de interventiemiddelen en dit via verschillende mechanismen, zoals een rationele herverdeling van de thans beperkte financiële middelen en door toepassing van het principe „de vervuiler betaalt“;
- een integratie van de milieuzorg in alle beleidsbeslissingen;

- een planmatige aanpak waarbij rekening wordt gehouden met verschillende internationale, nationale, regionale en lokale evoluties. Een dergelijke planning veronderstelt een regelmatig overleg tussen verantwoordelijken van de onderscheiden beleidsniveaus, gebaseerd op een zo volledig mogelijke beschrijving van de milieutoestand in Vlaanderen. De basisinformatie zal worden verzameld in een centrale milieudatabank en de doelstellingen, het karakter van de planning en de in te zetten middelen zullen worden bepaald.”

2. Inzake het economisch en energiebeleid

„Teneinde zinvolle, duurzame en volwaardige werkgelegenheid voor iedereen te creëren en teneinde in functie hiervan de toegevoegde waarde van de economische activiteit te vergroten, zal de Vlaamse Regering, oordeelkundig voortbouwend op het beleid van industriële vernieuwing en mede in het perspectief van Europa 1992, een kader scheppen waarin het privé- en het publiek initiatief elk hun specifieke rol volwaardig en optimaal kunnen vervullen.

In dit kader zal de Vlaamse Regering hoogstaand wetenschappelijk onderzoek, vernieuwde economische ontwikkeling, efficiënte commercialisering van producten en diensten, alsmede moderne dienstverlening bevorderen en zal zij een gedifferentieerd beleid voeren in functie van de dimensie van de ondernemingen.

Dit beleid zal selectief en planmatig gericht worden op alle sectoren van de economie, inclusief de dienstensector. Het accent zal liggen op het versterken van gezonde en perspectiefvolle kernen van bestaande activiteiten en op het stimuleren van kennisintensieve initiatieven.

Deze doelstellingen zullen permanent gedragen worden door de zorg voor sociale rechtvaardigheid en het ecologisch evenwicht.

De expansiewetgeving zal evenwel eenvoudiger, doorzichtiger, selectiever en efficiënter worden gemaakt, op basis van objectieve criteria. Overlappen en negatieve interferenties met andere vormen van investeringssteun zullen zoveel mogelijk worden weggewerkt. Aldus kan een tewerkstellingsbevorderend en ecologisch gericht beleid worden gevoerd dat bovendien de internationale concurrentiekracht van de Vlaamse bedrijven verhoogt.”

„In het kader van haar verruimde bevoegdheden zal de Vlaamse Regering een geïntegreerd energiebeleid voeren. Een beleid van rationeel energiegebruik met het oog op het zo doelmatig mogelijk aanwenden van primaire energiebronnen is daarbij de prioriteit, niet alleen om economische maar ook om ecologische overwegingen. In het bijzonder zal de Vlaamse Regering ook rekening houden met maatschappelijke elementen.”

3. Inzake infrastructuur en vervoer

„De verwezenlijking van de globale sociaal-economische en maatschappelijke objectieven zal worden ondersteund door een samenhangend en geïnte-

greerd vervoer- en infrastructuurbeleid, dat afgestemd is op de reële behoeften en kadert binnen de vooropgestelde beleidsprioriteiten inzake mobiliteit.

Deze prioriteiten zijn : de bezorgdheid om de ecologische aspecten en de oordeelkundige aanwending van de beperkte ruimte.

Het mobiliteitsbeleid, dat het vervoer, de infrastructuur, het milieu en de ruimtelijke ordening geïntegreerd benadert, zal gebaseerd zijn op een globaal mobiliteitsplan. Dit plan zal spoedig worden opgesteld en uitgaan van de huidige en toekomstige behoeften aan mobiliteit van personen, goederen en diensten en rekening houden met de structurele elementen van de verschillende vervoersmodi. Het zal maatregelen bevatten om het vervoer van goederen en inzonderheid van gevaarlijke stoffen via spoor- en waterweg te bevorderen.

Daarbij zal een verkeers- en ruimtelijke analyse opgemaakt worden voor gebieden met zware knelpunten op het vlak van verkeersafwikkeling, veiligheid, leefbaarheid, milieuhinder en bereikbaarheid."

4. Inzake ruimtelijke ordening

„Het ruimtelijke beleid zal aldus in volledige samenhang met het ecologische, het infrastructuur- en mobiliteitsbeleid worden benaderd en kaderen binnen een globale ordening van het grondgebied."

Bij de voorstelling van mijn Milieubeleidsplan en Natuurontwikkelingsplan '90-'95 heb ik steeds vooropgesteld dat de volledige realisatie van de vooropgezette doelstellingen pas zal kunnen tot stand komen door een geïntegreerde aanpak in diverse beleidsdomeinen.

Met betrekking tot deze bijzondere aandacht voor het leefmilieu kunnen volgende concrete maatregelen en beslissingen worden geciteerd, die de vele concrete maatregelen en beslissingen aanvullen die op mijn initiatief reeds werden getroffen.

Voorerst besliste de Vlaamse Executieve op 28 maart 1990, met het oog op de integratie van het leefmilieu in andere deeldomeinen van het beleid volgende procedure te zullen volgen :

- 1" vóór einde juli 1990 zal de Vlaamse Executieve een globale principiële beslissing nemen inzake het geïntegreerd milieu- en natuurbeleid ;
- 2" bij de beslissingen die de Vlaamse Executieve zal nemen voor einde juli 1990 en die betrekking hebben op het leefmilieu, zal telkens worden aangegeven op welke wijze deze beslissingen kaderen in de vermelde globale beslissing ;
- 3" teneinde de beoogde integratie maximaal te garanderen wordt een vaste werkgroep belast met de voorbereiding van elke beslissing van de Vlaamse Executieve zowel inzake punt 1 als inzake punt 2.

Deze werkgroep is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle leden van de Vlaamse Executieve.

De Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting beheert in de hem binnen de Vlaamse Executieve toegewezen

beleidsdomeinen geen exclusieve milieumateries, maar is bij de beleidsbeslissingen wel rechtstreeks betrokken via zijn coördinerende en controlerende functie.

Mede namens de Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, kan ik het geachte lid meedelen dat milieu-aspecten thans een integraal onderdeel uitmaken van de beoordeling bij het toekennen van investeringsubsidies in het kader van de economische expansiewetten.

De KMO's die grondstoffen herwinnen of hergebruiken, rechtstreeks bijdragen tot de strijd tegen de vervuiling, investeringen uitvoeren die een energiebesparing van minimum 10 ten honderd tot gevolg hebben of milieuverontreiniging bestrijden, kunnen een verhoogde toelage bekomen.

In uitvoering van het Vlaams Regeerakkoord, dat de bescherming van het leefmilieu als één van de prioriteiten van het economisch stimuleringsbeleid stelt, zal aan dit aspect in de nieuwe KMO-toepassingsrichtlijnen, die nog officieel dienen te worden goedgekeurd, nog meer aandacht besteed worden.

De verhoogde aandacht voor het milieu uit zich ook in de nieuwe toepassingsrichtlijnen van de expansiewetgeving voor de grote bedrijven. Deze werden van kracht op 1 mei 1990. Aan ondernemingen die tijdens het productieproces gebruik maken van bepaalde schadelijke stoffen, zal slechts verdere steun worden toegekend indien deze voor 1 mei 1993 uit het productieproces worden geweerd.

Verder kunnen de grote ondernemingen voor het gedeelte van het voor subsidiëring aanvaarde investeringsbedrag dat specifiek gericht is op milieuentlasting, grondstof en/of energiebesparing, kwaliteits- en/of duurzaamheidsverhoging, of op de verhoging van de brandveiligheid en de veiligheid van producten en productieprocessen een steun van 15 ten honderd van de aanvaarde investeringen genieten. Ook de studieopdrachten en audits die te dien einde worden uitgevoerd, komen hiervoor in aanmerking.

De investeringen waarvoor het ecologisch criterium geldt worden, in tegenstelling tot de andere investeringen waarvoor een aftrek van 50 ten honderd van de gemiddelde afschrijvingen van de 3 laatste boekjaren wordt toegepast, bovendien integraal voor subsidiëring aanvaard.

Binnen mijn administratie worden ook fiscale vrijstellingen voor energiebesparende investeringen in de industrie verleend. Mijn administratie is tevens betrokken bij Vlaamse projecten in het kader van Europees en internationaal energiegebruik en -voorziening (Joule, Thermie en Save, evenals Europese werkgroepen inzake elektriciteitsbezuiniging).

In het impulsprogramma biotechnologie wordt aandacht besteed aan het technologisch aspectenonderzoek waarvan leefmilieu integraal deel uitmaakt. Dezelfde gedachtengang wordt toegepast in de opdracht tot uitwerking van het impulsprogramma Nieuwe Materialen.

Inzake ruimtelijke ordening kan melding gemaakt worden van de verplichting tot uitvoering van een milieueffectrapportering voor projecten die belangrijke effecten op het leefmilieu kunnen hebben.

Inzake tewerkstelling kan ik meedelen dat er een onderzoek wordt ingesteld naar de mogelijke rol van de VDAB in verband met de opleidingen in milieubeheer. In het kader van het derde arbeidscircuit binnen de sector bescherming leefmilieu lopen een 43-tal projecten waarvan 7 betrekking hebben op de bescherming van fauna en flora.

Verder kan ik het geachte lid meedelen dat het decreet van 27 juni 1985 houdende de subsidiëring van projecten en organisaties inzake het Nederlandstalig ontwikkelingswerk voor volwassenen en specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van het Nederlandstalig sociaal-cultureel vormings- en ontwikkelingswerk, gewijzigd bij decreet van 8 april 1987 houdende aanpassing van de regeling voor de toekenning van subsidievoorschotten voor de jeugd- en volwassenvorming, inzonderheid in artikel 8, 2, punt c, stelt dat in het kader van bijzondere problemen, prioriteit wordt verleend aan onder meer educatieve activiteiten die een beter inzicht geven in het probleem van het leefmilieu.

Inzake onderwijs verwijs ik het geachte lid naar het antwoord dat mijn collega van Onderwijs verstrekke op vraag nummer 147 van 20 april 1990.

Verder kan ik nog meedelen dat wat openbare werken en verkeer betreft, voor elk nieuw project een milieueffectrapport wordt opgesteld volgens de besluiten van de Vlaamse Executieve ter zake.

Het aandeel van het verkeer in de algemene milieuhygiënische problemen als koolstofdioxide uitstoot, verzuring, smog-vorming, aantasting ozonlaag maakt het voorwerp uit van mobiliteitsbeheersmaatregelen binnen het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen dat eerstdaags zal verschijnen. Ook aan meer lokale milieuproblemen zoals luchtverontreiniging in bebouwde centra met veel autoverkeer, barrièrewerking door verkeersinfrastructuur, geluidshinder langs wegen zal in het Verkeers- en Vervoersplan Vlaanderen concreet op een aantal situaties nader worden ingegaan.

Ten slotte kan ik het geachte lid meedelen, dat zelfs in de welzijnssector aandacht is besteed aan het leefmilieu. Door mijn collega van Welzijn en Gezin werden sociale tewerkstellingsprojecten goedgekeurd in Nieuwerkerke, Maaseik en Houthalen, die glasrecyclage tot doel hebben en voorzien in de tewerkstelling van 3 personen gedurende 2 jaar. Bedoeling van deze projecten is een aantal kansarmen in te schakelen voor selectieve ophaling en sortering van glas.

Vraag nr. 309
van 28 mei 1990
van de heer R. DAEMS

Gemeente Keerbergen – Natuurgebied

Gaarne vernam ik van de geachte Minister welke gebieden op het grondgebied van de gemeente Keerbergen :

1. als natuurgebied zijn beschermd ;
2. voor bescherming als landschap of natuurgebied in aanmerking komen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat op het grondgebied van de gemeente Keerbergen geen staatsnatuurreservaten of erkende natuurreservaten werden ingesteld overeenkomstig de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud.

Drie gebieden in de gemeente Keerbergen worden wel beheerd als privaat natuurreservaat.

1. Het natuurreservaat Broekelei. Dit gebied is gelegen ten zuidwesten van de dorpskom van Keerbergen, op de grens met de gemeente Bonheiden. De Broekelei is momenteel samengesteld uit de Begijnenbeemden, Kerkeput en de Brillen en behoort toe aan verschillende eigenaren, waaronder de gemeente Keerbergen, de Kerkfabriek Sint-Michael Keerbergen, de Belgische Natuur- en Vogelreservaten VZW (BNVR). Het reservaat wordt beheerd door de BNVR in medebeheer met de plaatselijke milieugroep.
2. Het natuurreservaat Pommelsven, gelegen ten oosten van het centrum van Keerbergen.
3. Het natuurreservaat Kruisheide, gelegen nabij de grens met Tremelo en Schriek in het westen van Keerbergen.

De reservaten Pommelsven en Kruisheide zijn eigendom van de gemeente Keerbergen en worden beheerd door de Technische Dienst van de gemeente in medebeheer met de BNVR.

De bescherming of de rangschikking van de waardevolle landschappen in de gemeente Keerbergen behoort tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 76
van 30 mei 1990
van de heer W. KUIJPERS

BRT – Deelname aan TV-festivals

Graag ontving ik van de geachte Minister voor de laatste 5 begrotingsjaren voor de BRT-deelnames aan de internationale TV-festivals :

1. welke produkten werden aangeboden en per produkt het produktiejaar ;
2. de kostprijs van de deelname per jaar ;
3. de resultaten van deze deelname per jaar.

Wat is het standpunt van de Minister met betrekking tot de BRT-deelname aan deze festivals ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid worden hierna de gevraagde gegevens verstrekt.

1. Het overzicht van de festivals waaraan de BRT heeft deelgenomen in de periode '85-'89 wordt rechtstreeks aan het lid overgemaakt. Voor elk van de festivals wordt plaats en datum vermeld evenals de titel van het programma dat werd ingezonden en de eventueel behaalde onderscheiding.
2. Een overzicht van de kosten van de deelname aan de festivals voor de laatste 3 jaren wordt eveneens direct aan het lid toegezonden. Het gaat hier om de specifieke kosten (bv. ondertiteling) die werden gemaakt om de programma's uitzendklaar te maken. Voor de andere jaren is de kostprijs niet meer te achterhalen omdat hij over verschillende kosten-centra geboekt is.
3. Het antwoord op deze vraag is terug te vinden in de vierde kolom van de overzichten van de rechtstreeks toegezonden bijlage, namelijk de onderscheidingen die de programma's eventueel behaald hebben op de festivals.

**Vraag nr. 77
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES**

Milieu – Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigde tijdens de commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingsrichtlijnen-voorzienende middelen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting; de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie; de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling; de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs; de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op de bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

**Vraag nr. 78
van 31 mei 1990
van de heer F. DEWINTER**

Aankoop boeken door Administratie voor Kunst – Aangewende criteria en middelen

Kan de geachte Minister mij meedelen welke de criteria zijn voor het aankoopbeleid van boeken door de dienst Letteren en Dramatische Kunst van de Administratie voor Kunst? Hoeveel geld wordt jaarlijks besteed aan de aankoop van boeken door de dienst Letteren en Dramatische Kunst? Wat gebeurt er met deze boeken? Kan de geachte Minister mij een verdeling over de verschillende uitgeverijen van de aangekochte boeken geven?

Antwoord

In antwoord op de vermelde vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

De aankoop door de dienst Letteren en Dramatische Kunst van de Administratie voor Kunst is facultatief en wordt beslist door de Gemeenschapsminister van Cultuur, na advies van de Commissie van Advies tot Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België.

In het verleden beschikte deze dienst over een krediet van 12 miljoen frank. In 1986 werd dit bedrag teruggebracht op 6 miljoen frank. De aankopen worden verspreid onder scholen, bibliotheken en ambassades.

De aankopen betreffen zuiver literair werk zoals proza, poëzie, toneel, jeugd en literair essay.

Sommige uitgeverijen hebben een bepaald genre als specialisatie: zo bijvoorbeeld Altiora, Infodok en Clavis voor jeugdliteratuur en Dedalus voor toneelwerk.

Voor 1989 was de spreiding over de verschillende uitgeverijen als volgt:

Aalsters Vredeshuis	3
Altiora	10
Appel	1
Berghmans	3
Bruna	5
Clauwaert	6
Clavis	3
Contact	16
Davidfonds	17
Dedalus	17
Dilbeekse Cahiers	1
Dimensie	1
(eigen beheer)	8
Etoetera	2
Facet	3
Frym	1
Genootschap	1
Hadewijch	3
Houtekiet	24
Infodok	9
Kluwer	1
KNS	2
Kofschip	2
Kritak	8
Lannoo	11

Manteau	15
Nederlanden	3
Nederlandsche Boekhandel	1
Nioba	3
Ons Erfdeel	1
Poëziecentrum	4
Roemanstichting	1
Roerdomp	1
RUG	7
Smeyers	1
Standaard	5
v o s	1
VWL Schrijvers	2
Westland	2

Vraag nr. 81
van 20 juni 1990
van de heer G. ANNEMANS

Gebruik kabinetswagen – Kostprijs

Volgens sommige onbevestigde persberichten zou met begrotingsgeld van de Minister een wagen worden betaald die nochtans voltijds met chauffeur wordt „uitgeleend” aan een voormalig partijvoorzitster van de Minister. Is dit zo of was dit zo in het verleden en zo ja, voor welk omgerekend jaarbedrag in Belgische franken ?

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat ik geen kennis heb van „sommige onbevestigde persberichten” dat met geld van mijn begroting een wagen zou worden betaald, die nochtans met chauffeur wordt uitgeleend aan een voormalig partijvoorzitster.

Alleszins zijn deze eventuele berichten onjuist.

Op mijn kabinet bevinden zich 5 wagens,

Merk	TPC	Chassisnr.	Soort motorrijtuig	Bouwjaar	Nummerplaat
BMW	5301	WBAHCS10503524293	Personen-voertuig	1988	ERC946 of EI6
BMW	520	WBADK510209194630	Personen-voertuig	1984	DZR 130 E70
BMW	3161	WBAAC510X0158347	Personen-voertuig	1986	GDE578
BMW	3161	WBAAC11030AB14228	Personen-voertuig	1989	BXX 015
Opel	Ascona	WOL000087C6047211	Personen-voertuig	1982	BHG877

Het laatstgenoemde voertuig is sinds begin dit jaar uit verkeer genomen en dient afgevoerd.

Deze wagens worden door mij, mijn kabinetschef en mijn kabinetsleden gebruikt en niet door een „voormalige voorzitter”.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 38
van 8 juni 1990
van de heer E. DE GROOT

RVT-patiënten – Vrijheid om arts en kinesitherapeut te kiezen

Een rust- en verzorgingstehuis (RVT) dient een bepaalde omkadering te hebben om te worden erkend en er worden forfaitaire verstrekkingen verricht.

Nochtans heeft iedere patiënt principieel een vrije keuze wat zijn zorgverstrekker betreft.

Daarom had ik graag van de geachte Minister vernomen of de patiënt die in een RVT-bed wordt opgenomen vrij de arts en de kinesitherapeut mag kiezen die hem moet behandelen.

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin.

Antwoord

A. Betreffende de artsen

Het koninklijk besluit van 2 december 1982 houdende vaststelling van de normen voor bijzondere erkenning van rust- en verzorgingstehuizen (Belgisch Staatsblad 1982) bepaalt in de bijlage, onder Organisatorische Normen :

„Telkens de gezondheidstoestand van de verzorgingsbehoevende dit vereist zal deze een beroep moeten kunnen doen op een geneesheer van zijn keuze. Bij ontstentenis van een eigen behandelende arts moet de verzorgingsbehoevende beroep kunnen doen op een door de inrichtende macht aangewezen geneesheer”.

De vrije keuze van arts dient derhalve bij de werking in het rust- en verzorgingstehuis te zijn gewaarborgd en hierop wordt strikt toegezien bij de erkenning van deze diensten.

In de praktijk stelt men vast dat op langere termijn meestal het aantal bezoekende artsen daalt, doordat de verzorgingsbehoevende soms ver van zijn vroegere woonplaats is verwijderd en de artsen zelf niet steeds bereid zijn voor één patiënt lange afstanden af te leggen.

In sommige rust- en verzorgingsinstellingen sluit de inrichtende macht contracten af met bepaalde artsen, bijvoorbeeld met betrekking tot de wijze van honorering en aanrekening van remgelden. Concrete afspraken inzake bezoeken, bijhouden me-

dische dossiers, multidisciplinair overleg en dergelijke zijn dan vlotter te realiseren. Dergelijke systemen zijn uiteraard slechts geoorloofd in zover elke verzorgingsbehoevende de volledige vrijheid behoudt zijn eigen behandelende arts te kiezen.

Het RIZIV-forfait dekt de vergoeding voor behandelende geneesheren 'niet (noch die van „extern” bezoekende artsen, noch die van de „door de inrichtende macht aangewezen geneesheer”). De artsen worden vergoed op de gebruikelijke wijze door de RIZIV-tegemoetkomingen per prestaties.

B Betreffende de kinesitherapie

Volgens de RVT-erkenningnormen (zie koninklijk besluit van 2 december 1982 – hogervermeld) moet de RVT-dienst per 30 verzorgingsbehoevenden kunnen beschikken over onder meer ten minste het equivalent van één voltijdse betrekking uitgeoefend door een kinesitherapeut en/of ergotherapeut.

Volgens artikel 4 van de RIZIV-conventie (nationale overeenkomst tussen verzorgingstehuizen en de verzekeringsinstellingen) dekt het RIZIV-forfait onder meer „de kinesitherapeutische verstrekkingen, verleend door de daartoe bevoegde verzorgingsverstrekkers”.

In artikel 10 van dezelfde conventie, verbindt de inrichting er zich toe voor de verzorging en de andere verstrekkingen die door het RIZIV-forfait zijn gedekt, geen andere kosten of bedragen te vorderen dan juist dit RIZIV-forfait.

De inrichtende macht moet dus in het verzorgingspakket kinesitherapeutische en/of ergotherapeutische zorgen aanbieden, zonder hiervoor een supplement te mogen eisen van hetzij de verzorgingsbehoevende zelf, hetzij het RIZIV.

Het is duidelijk dat, indien een verzorgingsbehoevende beroep wenst te doen op een kinesitherapeut die niet tot het wettelijk voorgeschreven minimum personeelskader behoort, dit mogelijk moet zijn. Deze verstrekkingen zijn dan echter niet gedekt door het RIZIV-forfait en zullen worden vergoed langs de gebruikelijke weg van RIZIV-betalingen per prestaties, plus remgelden.

Om over deze visie echter volledig uitsluitel te krijgen, gelieve het geachte lid zich, via de geëigende kanalen, te wenden tot de nationale Minister van Sociale Zaken, de heer Busquin, bevoegd voor de RIZIV-reglementering.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 189

van 29 mei 1990

van de heer A. LARIDON

Bestuur Leerlingenvervoer – Plaats in de Administratie van het Vlaamse Ministerie van Onderwijs

Ik verneem dat in het herstructureringsplan van het Vlaamse Ministerie van Onderwijs het Bestuur Leerlin-

genvervoer, dat thans ressorteert onder het Bestuur Materiële en Financiële Organisatie, als entiteit zou worden ondergebracht onder Administratie Algemene Onderwijsdiensten en Voorlichting.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of bovenvermelde berichtgeving juist is ;
- of in het kader van de autonomie van de scholen, deze taken zullen worden afgestoten ten voordele van de scholen en dit door een verhoging van de werkingstoelagen ;
- of dit betekent dat de desbetreffende dienst zou ophouden te bestaan ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mee dat het inderdaad de bedoeling is de dienst Leerlingenvervoer binnen het kader van het Vlaamse Ministerie van Onderwijs onder te brengen in de Administratie van de Algemene Onderwijsdiensten en Voorlichting. Daaruit blijkt duidelijk dat de dienst Leerlingenvervoer op dit ogenblik verder blijft bestaan.

Een betere taakverdeling tussen enerzijds deze dienst en anderzijds de scholen of scholengroepen is wenselijk. Hoever men kan gaan in de richting van de autonomie van de scholen is momenteel ter studie. Eventuele ideeën of suggesties van het geachte lid zullen uiteraard in de studie worden betrokken.

Vraag nr. 190

van 29 mei 1990

van de heer H. SUYKERBUYK

Taaluniepenning – Procedure van toekenning

Het Comité van Ministers van de Taalunie heeft de Taaluniepenning toegekend aan Professor Brugmans.

Op zich is deze keuze zeer gelukkig, waardoor ik het niet zou wagen naar de motieven te vragen, die tot die keuze hebben geleid. Wat professor Brugmans betreft, spreekt dat voor zichzelf.

In algemene zin heb ik wel vragen bij de procedure tot toekenning van de Taaluniepenning. Ik meen te weten dat van enige – zelfs summier – procedure geen sprake is. Een adviescommissie zou niet bestaan.

Los van de toe te juichen beslissing professor H. Brugmans de Taaluniepenning toe te kennen, vraag ik de Voorzitter van het Comité van Ministers of en waaruit de procedure van aanvraag en onderzoek bestaat en of in ontbrekend geval daarin zal worden voorzien. De autoriteit, die deze penning zou moeten krijgen hangt samen met een gefundeerd onderzoek van de kandidatuur. Dit rechtvaardigt de vraag naar een goede procedure.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mee te delen. De Taaluniepenning werd ingesteld bij besluit van het Comité van Ministers

van 23 augustus 1988. Iedereen kan bij de Nederlandse Taalunie kandidaturen voor de Taaluniepenning indienen.

Het besluit voorziet in een adviescommissie bestaande uit de beide voorzitters van de Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren en de Algemeen Secretaris van de Nederlandse Taalunie. De adviescommissie is op 9 april 1990 samengekomen en heeft een tweetal kandidaturen besproken. De adviescommissie heeft professor H. Brugmans voorgedragen voor de toekenning van de Taaluniepenning 1990.

De Commissie was van mening dat professor H. Brugmans zich bijzonder heeft ingespannen voor de samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland en dit ook in Europees perspectief. Vooral als rector van het Europacollege te Brugge, van 1950 tot 1972, heeft hij rechtstreeks en via zijn vele oud-studenten grote invloed uitgeoefend op het Europese integratieproces. Al die tijd, maar ook voor en na, heeft hij als publicist en redenaar, als voorzitter van de Bestendige Commissie van de Nederlandse Congressen, als bestuurslid van diverse Vlaamse, Nederlandse en Europese verenigingen de Europese gedachte in het Nederlandse taalgebied bevorderd en het ene Nederlandse taalgebied in Europa aanwezig gesteld.

Aan het geachte lid zal rechtstreeks een copie van het besluit van het Comité van Ministers van 23 augustus 1988, waarbij de Taaluniepenning werd ingesteld, worden toegezonden.

Vraag nr. 194
van 1 juni 1990
van de heer Jos BOSMANS

BOC in Gemeenschapsonderwijs – Werking

Het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1972 bepaalt dat overleg met de vakorganisaties een substantiële vormvereiste is. Het verslag aan de Koning dienaangaande expliciteert dat „de overheid in beginsel over elke maatregel die zij wenst te nemen inzake materies over personeelsbeleid en -beheer, dient te overleggen/onderhandelen met de representatieve vakorganisaties.” Niettegenstaande dit principe en de gestelde vormvereiste stelt men vast dat er directeurs(trices) zijn die – in hun hoedanigheid van vertegenwoordigers van de overheid of van voorzitter van het comité – het overleg niet volgens de voorgeschreven procedurebepalingen laten verlopen.

Zo worden de vakorganisaties vaak niet of onvoldoende betrokken bij de bespreking van materies inzake personeelsbeleid en -beheer. Bovendien ontbreekt in de verslagen van de vergaderingen, alsook in de beslissingen die de directies rechtstreeks aan hun hiërarchische overheid overmaken, een met redenen omkleed advies of een vermelding van de diverse standpunten die tijdens de vergadering werden geformuleerd.

Dergelijke handelwijze kan worden beschouwd als het negeren van de reglementering en zelfs als een vorm van machtsafwending. Tevens kan zij door die afvaardigingen, die aan het overleg daadwerkelijk gestalte willen geven, als provocerend worden ervaren.

Naar ik verneem zijn de omzendbrieven, waarin wordt aangestuurd op een advies vanuit het basisoverlegcomité (BOC) vaak laattijdig, zodat het overleg volgens de bij koninklijk besluit vastgestelde minimale termijnen praktisch niet kan worden gerespecteerd.

Neemt de geachte Minister, ter vrijwaring van de hierboven aangehaalde basisprincipes, de nodige maatregelen opdat een waterdicht proceduresysteem voor overleg tot stand zou komen? De problemen zouden zich in de toekomst kunnen vermenigvuldigen als de lokale schoolraden en de lokale raden van bestuur worden geïnstalleerd.

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat de procedure inzake overleg is vastgelegd in het koninklijk besluit van 28 september 1984 tot uitvoering van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel. Gelet op het belang dat aan de goede werking van de comités moet worden gehecht, werd geoordeeld dat het de voorkeur verdiende de desbetreffende bepalingen in voormeld besluit op te nemen. Bijkomende regelen, alsook alle bij het besluit niet voorziene gevallen, kunnen de comités zelf bij huishoudelijk reglement regelen.

In mijn omzendbrief van 11 maart 1988, kenmerkt 0/14.10/0mz. 1/CV/BD/SWJS, betreffende Syndicaal statuut – Onderhandeling en overleg. – Oprichting, samenstelling en werking van de basisoverlegcomités in de rijksonderwijsinstellingen, werd breedvoerig gehandeld over het overleg en de overlegcomités.

In mijn omzendbrieven van 12 juli 1988, kenmerkt 0/14.10/0mz. 3/CV/BD/SWAL en van 8 november 1988, kenmerk 0/14.10/0mz. 3/CV/BD/SII/AL, werden verder de aangelegenheden gepreciseerd waarover moet, kan, en niet moet worden overlegd in de basisoverlegcomités voor respectievelijk de leden van het bestuurs- en het onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel en van het medisch, paramedisch, psychologisch en sociaal personeel in de rijksonderwijsinstellingen en voor de leden van het administratief personeel en van het meesters-, vak- en dienstpersoneel in dezelfde instellingen.

Ten slotte dient erop te worden gewezen dat het tot de bevoegdheid behoort van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs om, als inrichtende macht, de nodige maatregelen te treffen opdat de bestaande wettelijke, decretale en reglementaire bepalingen in de onderwijsinstellingen zouden worden nageleefd.

Vraag nr. 196
van 6 juni 1990
van de heer F. VERMEIREN

Openbare examens muziekonderwijs – Verplichting rechten te betalen aan SABAM

Het blijkt dat de auteursvereniging SABAM (Belgische Vereniging van Auteurs, Componisten en Uitgevers), die rechten int voor publieke uitvoeringen ook de betaling oplegt aan scholen, die openbare examens orga-

niseren, waarop muziekstukken worden ten gehore gebracht, zelfs al worden deze door een zeer beperkt publiek (meestal ouders) bijgewoond. Ook wanneer de examens worden gehouden in klaslokalen eist SABAM de betaling van auteursrechten.

Anderzijds is het ook zo dat een koninklijk besluit voorschrijft dat de examens vanaf de middelbare graad publiek moeten gebeuren. Dit betekent dat SABAM rechten invordert voor verplichtingen die wettelijk aan de inrichtende macht zijn opgelegd. Dit lijkt onlogisch aangezien een school door de organisatie van lessen en examens bijkomende financiële lasten moet dragen om auteursrechten te betalen aan SABAM.

Ter zake vernam ik graag het standpunt van de geachte Minister.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de auteursrechten worden erkend door de wet van 22 maart 1886 en door de conventie van Bern, waarvan de tekst van Brussel (1948) werd bekrachtigd bij de wet van 26 juni 1951 en op de Belgen toepasselijk gemaakt bij de wet van 27 juli 1953.

Iedere openbare uitvoering van een artistiek werk is onderworpen aan de auteurswet. Openbare examens in het muziekonderwijs hebben geen privé-karakter en vallen derhalve onder het auteursrecht. Anderzijds is in dit onderwijs een proef in publieke zitting essentieel.

De auteursvereniging SABAM heeft met deze specifieke situatie rekening gehouden bij de vaststelling van de tarieven. Voor deze examens wordt immers een forfaitaire minimumvergoeding vastgesteld per ochtend, namiddag- of avonduitvoering, ongeacht het aantal disciplines.

Deze financiële lasten, die inherent zijn aan dit onderwijs, kunnen worden aangerekend op de werkingstoe-lagen of -kredieten.

Vraag nr. 197 van 8 juni 1990 van de heer H. VAN DIENDEREN

Examenstress – Gunstige invloed van examenspreiding

Deze dagen worden weer duizenden studenten gekweld door examenstress.

Kan de geachte Minister de volgende vragen in dit verband beantwoorden.

1. In het Limburgse Universitair Centrum (LUC) worden de examens gespreid. Geeft dit niet een betere slaagcijfers en minder stress ?
2. Als het bovenstaande juist is, waarom wordt dit systeem niet veralgemeend ? Welke rol kan de geachte Minister daarin spelen ?
3. Ziet de geachte Minister misschien andere methodes om deze jaarlijkse kwelling draaglijker te maken ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. en 2. Er zijn mij geen onderzoeksgegevens noch -resultaten bekend die toelaten een verantwoorde conclusie te trekken omtrent een eventuele relatie tussen examenspreiding enerzijds en slaagcijfers en stress anderzijds.
3. Het is mijn overtuiging dat de – in nagenoeg alle universiteiten op stapel staande – voorstellen en plannen tot rationalisatie van de studieprogramma's met reductie van het aantal uren hoorcolleges en van het aantal examens, kunnen bijdragen tot een hoger studierendement en minder examenstress.

Vraag nr. 198 van 14 juni 1990 van de heer R. DESWAENE

SABMO's – Beleggingen

In 1985 besliste de toenmalige Onderwijsminister de rijksscholen te groeperen in SABMO's (staatsdiensten met afzonderlijk beheer van het Ministerie van Onderwijs).

Het bedrag van hun dotatie wordt hen nagenoeg altijd juist vóór de zomervakantie meegedeeld. Bijgevolg kunnen de SABMO's pas dan hun begrotingsvoorstel indienen. De goedkeuring ervan laat op zich wachten tot het najaar. Daardoor moeten de SABMO's steeds werken met voorschotten (voorlopige twaalfden).

De voorschotten worden nooit tijdig uitbetaald ! Dit jaar blinkt echter uit door laattijdigheid. Daar waar bijvoorbeeld een Oostvlaamse SABMO in 1988 de werkingmiddelen in vier min of meer gelijke delen kreeg uitbetaald op 3 februari, 5 mei, 2 augustus en 14 december (ook al te laat !) zag deze SABMO dit jaar een eerste schijf (een vierde van de dotatie) op 5 april. Sindsdien niets meer met alle negatieve gevolgen van dien.

In het politiek akkoord van 9 november 1988, hoofdstuk VI punt 3.6 wordt de belegging van de werkingmiddelen bij een openbare kredietinstelling (OKI) toegelaten „ter ontlasting van de begroting van de scholen en de scholengroepen van het Gemeenschapsonderwijs”.

Kan de geachte Minister mij meedelen wat te beleggen valt in de gegeven omstandigheden ?

Antwoord

In het verleden werden de SABMO-dotaties laattijdig vastgesteld onder meer door de zeer laattijdige goedkeuring van de nationale begroting.

Op de vraag betreffende de beleggingen deel ik het geachte lid mee dat :

1. de modaliteiten betreffende de belegging van de werkingmiddelen van de SABMO door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (AR-GO) werden vastgesteld ;

2. sedert het dienstjaar 1990, de dienst Organisatie en Controle SABMO niet tussenkomt in de toekenning van voorschotten op de SABMO-dotatie 1990.

Wel kan worden meegedeeld dat de meeste SABMO's een gedeelte van de beschikbare kredieten hebben belegd.

In geval van niet of laattijdige toekenning van de nodige werkingskredieten, is de SABMO gehouden de belegde kredieten aan te wenden teneinde de goede werking van de SABMO niet in het gedrang te brengen.

Vraag nr. 199
van 14 juni 1990
van de heer R. DESWAENE

SABMO's – Laattijdige storting voorschotten

In zijn jongste omzendbrief van de ordonnateurs van de SABMO's (mei 1990), verklaart de Voorzitter van de Centrale Raad van de ARGO dat de dotatie onmiddellijk zal worden gestort op de SABMO-rekeningen van zodra de kredieten worden ontvangen, met andere woorden wordt de schuld voor de laattijdige storting van de voorschotten afgeschoven op de Voogdijminister.

Welke verklaring heeft de geachte Minister hiervoor ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de dienst Organisatie en Controle SABMO sedert het dienstjaar 1990 niet meer werd betrokken bij de uitkering van voorschotten op de SABMO-dotatie 1990.

De Vlaamse Executieve stelt kredieten ter beschikking van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO), welke rechtstreeks de kredieten aan de SABMO stort. Hiervoor verwijs ik het geachte lid naar de omzendbrief (mei 1990) van de Voorzitter van de ARGO gericht aan de ordonnateurs van de SABMO's.

Vraag nr. 200
van 14 juni 1990
van de heer R. DESWAENE

SABMOS – Goed- en afkeuring van de begroting

Het bedrag van de dotatie moet uiterlijk op 1 december van voorafgaande jaar aan de SABMO's worden meegedeeld.

Vóór 1 januari moeten de begrotingen zijn ingediend.

Ten laatste op 1 januari van het begrotingsjaar moet de eerste schijf (één vierde van de dotatie) op elke SABMO-rekening staan.

Vóór 1 maart van het begrotingsjaar moeten de begrotingen zijn goed- of afgekeurd.

Na goedkeuring dient het saldo onmiddellijk gestort met het oog op belegging.

In geval van afkeuring dient binnen de maand samen met de verificateur een gewijzigd voorstel ingediend zodat ten laatste op één april alle begrotingen zijn goedgekeurd en alle saldi gestort.

Wat is het standpunt van de geachte Minister met betrekking tot deze voorstellen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat de goedkeuring van de SABMO-begroting tot op heden wordt geregeld bij het koninklijk besluit van 29 december 1984 betreffende het financieel en materieel beheer van de staatsdiensten met afzonderlijk beheer in het rijksonderwijs.

Vraag nr. 202
van 20 juni 1990
van de heer L. VANHORENBEEK

Commissie-Monard – Opdracht en samenstelling

De Vlaamse Gemeenschap geeft op dit ogenblik bijna 50 ten honderd van de budgettaire middelen uit aan onderwijs. Deze omvangrijke financiële inspanningen van de Gemeenschap rechtvaardigen dan ook dat de Gemeenschap via haar politieke structuren een aantal doelstellingen en verplichtingen oplegt aan de onderwijsinstanties. Deze verplichtingen raken zowel de inhoudelijke als de organisatorische aspecten van het onderwijs. In 1989 werd op verzoek van de Minister van Onderwijs de Commissie-Monard geïnstalleerd.

Graag zou ik van de geachte Minister vernemen :

1. welke opdracht deze commissie had ;
2. welke de criteria waren voor samenstelling van deze commissie en wie daarin zetelde ;
3. op welke wijze het basisonderwijs hierin was vertegenwoordigd ;
4. hoe de verdere afhandelingsprocedure van de rapporten van deze commissie verloopt ;
5. wat de bijdrage van deze commissie is in de hervorming van de gemeenschapsinspectie ;
6. wanneer de resultaten van de commissie worden besproken in de Vlaamse Raad en de Commissie van Onderwijs en Vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Deze adviescommissie heeft als opdracht een coherent en globaal concept inzake de gemeenschapsinspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten te ontwikkelen.
2. De leden van deze commissie zetelen uit eigen naam, uit hoofde van hun deskundigheid en niet vanuit belangengroepen.

3. Verschillende leden van deze commissie zijn bijzonder vertrouwd met het basisonderwijs, onder meer de inspecteur-generaal van het basisonderwijs, twee universiteitsprofessoren van de faculteit pedagogie, beide sedert vele jaren lid van de Commissie Onderwijsvernieuwing Basisonderwijs en ook een directeur van een rijksnormaalschool, uiteraard sterk betrokken bij de opleiding van leerkrachten voor het basisonderwijs.
4. Het eerste rapport van deze commissie werd neergelegd in februari in het kader van het lopende onderwijsoverleg. De commissie zal mij eerstdaags een tweede rapport voorleggen, waarin ook aandacht zal gaan naar de implementatie van de nieuwe structuur en werkwijzen, zowel van de gemeenschapsinspectie als van de begeleiding. Ik zal niet nalaten dit rapport eveneens ter discussie voor te leggen aan de onderwijspartners.
5. De bijdrage van deze commissie in de hervorming van de gemeenschapsinspectie bestaat erin een coherent en globaal concept ter zake uit te werken, dat na overleg met de onderwijspartners, mij zal toelaten ingevolge het politiek akkoord en het decreet betreffende het onderwijs van 5 juli 1989, voorstellen uit te werken voor de herstructurering van de gemeenschapsinspectie enerzijds en de oprichting van pedagogische begeleidingsdiensten anderzijds.
6. De Commissie-Monard zal mij naar verluidt in de loop van de maand juli zijn tweede rapport voorleggen. Ik ben op elk ogenblik bereid de voorgelegde resultaten van deze commissie ter bespreking voor te leggen in de Vlaamse Raad en de Commissie van Onderwijs en Vorming.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 83
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES

Milieu – Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigde tijdens de Commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingen-richtlijnen-voorziene middelen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting; de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse

Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie, de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling; de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur; de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs en de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Het antwoord op de vraag wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Vraag nr. 84
van 6 juni 1990
van de heer W. CORTOIS

Gemeentelijke belastingen – Opbrengst

Zoals de geachte Minister weet schommelt de opbrengst van de gemeentelijke belastingen (per 1 ten honderd in het geval van de aanvullende personenbelasting en per 100 opcentiemen in het geval van de onroerende voorheffing) nogal fel per gemeente.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij onder de vorm van een vergelijkende tabel de opbrengst, van ieder van deze belastingen voor alle gemeenten in het Vlaamse Gewest, meedelen?

Antwoord

Het geachte lid verzoekt om gegevens over de opbrengst van de aanvullende personenbelasting en van de opcentiemen op de onroerende voorheffing voor alle gemeenten van het Vlaamse Gewest. Aangezien hij uitsluitend statistische gegevens vraagt, zal de informatie rechtstreeks aan het lid worden toegezonden.

Vraag nr. 85
van 6 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS

Gemeenteoverschrijdende problemen – Verweermogelijkheden van de bevolking

Aan de heer Louis Waltniel, Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, stelde ik de vraag of een burgemeester zich kan verschuilen achter een intercommunale die in zijn gemeente een industrieterrein beheert, zo er klachten zijn over milieuhinder vanwege de bewoners van een aanpalende sociale woonwijk. Die woonwijk ligt op het grondgebied van een andere gemeente.

In zijn antwoord (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1989-1990, Nr. 11 van 2 april 1990, blz. 513 – vraag nummer 102) bevestigt de Gemeenschapsminister „dat de burgemeester, als hoofd van de politie toezicht dient te houden op het correct naleven van alle in zijn gemeente afgegeven bouw- en exploitatievergunningen”.

Met dit antwoord lijkt het probleem opgelost. De burgemeester moet maar zijn verantwoordelijkheid opnemen, eventueel zijn stoute schoenen aantrekken, zich desnoods laten vergezellen van zijn politiecommissaris, een ambtenaar van AROL, een controleur van OVAM, een waterstaalnermer van de VMW, een IHE-en/of een ISO-ambtenaar enzovoort.

Wanneer men echter het concrete geval neemt waarop de schriftelijke vraag slaat, dan is het niet meer zo evident dat de burgemeester kan of wil optreden. Ik verduidelijk aan de hand van het ontwerp van de vraag. Het industrieterrein van Kampenhout-Sas ligt in de fusiegemeente Kampenhout (arrondissement Halle-Vilvoorde) en paalt direct aan de sociale woonwijk Haacht-Station, die verspreid ligt over de fusiegemeenten Boortmeerbeek en Haacht (arrondissement Leuven). De woonwijk dateert van voor de omvorming van stukken weiland en canadabossen tot het huidige industrieterrein.

In de 19e eeuw sneed de aanleg van het Kanaal Leuven-Mechelen het noordoostelijke deel van Kampenhout af van de rest van het dorp. De fusieoperatie van 1976 heeft dit zo gelaten ofschoon er voorbeelden zijn dat het anders kon : Hoegaarden verloor bijvoorbeeld al zijn grondgebied ten noorden van de E 40 aan Tienen. Gelet op de afscheiding door het kanaal en de heersende windrichting in ons land was die uithoek voor de landbouwgemeente Kampenhout een gedroomd (?) gebied om een industrieterrein aan te leggen (tewerkstelling, belastingen). Mede omdat de gemeentegrens ook de arrondissementele grens is (waardoor de gewestplannen niet op hetzelfde tijdstip werden opgesteld) krijgen we dan de weinig lovenswaardige situatie dat een reeds bestaande sociale woonwijk pal naast dit industrieterrein komt te liggen en wordt geconfronteerd met een toenemend lawaai-, stank- en verkeershinder. Een voorbeeld van een lokale toepassing van het principe „wij de lusten, zij de lasten” dat vooral bij de bouw van kerncentrales, scheikundige fabrieken en dergelijke al lang wordt toegepast. Men kijk naar de vestiging van dergelijke bedrijven op een kaart van Europa . . .

Op 4 mei jongstleden werd door het Milieukomitee Haacht-Station een hoorzitting georganiseerd over de problematiek van het industrieterrein. Op deze hoorzitting waren afgevaardigden aanwezig van het bedrijvencomité van het Industrieterrein Kampenhout-Sas, van de intercommunale Haviland en van OVAM. Ook de burgemeesters van Boortmeerbeek en Haacht waren aanwezig. Wie niet kwam was de burgemeester van Kampenhout, zeer tot ongenoegen van het massaal aanwezige publiek. Eigenlijk had hij gelijk met niet te komen. In de gegeven omstandigheden verbiedt het Staatsraaisn” of moet ik zeggen „Kommunalraison”, hem er morele bekommernissen op na te houden voor inwoners van zijn buurgemeenten. Zelfs al zou hij die hebben dan nog kan hij zich niet permitteren er iets aan te doen, tenzij hij politieke zelfmoord wil plegen. De inwoners van Haacht-Station kunnen niet voor hem kiezen, het industrieterrein betekent tewerkstelling en inkomsten. Als hij hieraan raakt zal de bevolking van Kampenhout kiezen voor iemand die de belangen van Kampenhout prioritair zal stellen . . .

En zo kom ik dan tot mijn vraag aan de geachte Gemeenschapsminister. In de krachtlijnen van zijn be-

stuurlijk beleid stelt hij dat voorlichting, inspraak en participatie van de bevolking door de gemeenten en provincies zullen worden aangemoedigd. De gemeenten en provincies zullen de mogelijkheid krijgen om het ambt van ombudsman in te stellen. Zou het hierboven geschetste probleem – dat waarschijnlijk in vele variaties zal bestaan in Vlaanderen – geen onderwerp kunnen zijn dat kan worden voorgelegd aan een provinciale ombudsman ? Het gaat hier toch om materies (intercommunales, leefmilieu, exploitatievergunningen, . . .) waarover de provincie bevoegd is. Of zijn er andere mogelijkheden die de bevolking de kans geven in dergelijke gevallen voor hun belangen op te komen ? Kan men met klachten over het gevoerd beleid van een naburige gemeente ook rechtstreeks terecht bij de geachte Gemeenschapsminister ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de door hem geschetste problematiek ratione materiae onder de bevoegdheid ressorteert van mijn collega, de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting. Deze is in het bijzonder belast met de politie over de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven, onder voorbehoud van de maatregelen van interne politiek die betrekking hebben op de arbeidsbescherming. (zie artikel 6, § 1, II, 3” van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en artikel 9 0 1, I” van het besluit van 22 februari 1989 van de Vlaamse Regering tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering).

Voor zoveel als nodig wil ik het geachte lid wijzen op de specifieke toezichtsregeling betreffende hinderlijke inrichtingen zoals bepaald in het algemeen reglement voor de arbeidsbescherming (besluit van de regent van 3 april 1946). Daarin zijn een aantal beschermingsmaatregelen opgenomen ten behoeve van de belanghebbende burgers :

- het obligatoire onderzoek de commode et incommodo ; (artikel 4 en volgende titel 1, hoofdstuk 1 van het ARAB) ;
- de mogelijkheid voor alle belanghebbenden om in beroep te gaan tegen desgevallend de beslissingen van het schepencollege en de bestendige deputatie, respectievelijk bij de bestendige deputatie en de Gemeenschapsminister van Leefmilieu (artikel 13) ;
- artikel 21 voorziet bovendien dat, zo een gevaar de veiligheid en de gezondheid van het personeel of van de geburen bedreigt en zo het bedrijfshoofd weigert in te gaan op de onderrichtingen van de bevoegde technische ambtenaar, de burgemeester op verslag van laatstgenoemde, de stopzetting en de voorlopige sluiting van de inrichting beveelt (zie ook artikel 17bis, h.) ;
- bij niet optreden van de burgemeester wordt dezelfde macht toegekend aan de bevoegde technische ambtenaar (artikel 21) ;
- mogelijkheid tot intrekking en schorsing van de vergunning of opleggen van nieuwe voorwaarden (artikel 19, 23).

De ambtenaren waarvan hierboven sprake zijn de technische ambtenaren van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu, dienst Industrieel Milieubeheer, opererend via de buitendiensten in de provincies.

Alle klachten nopens de onderhavige problematiek kunnen worden gericht aan de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting die via de hoger genoemde technische ambtenaren belast is met het hoog toezicht over alle vergunningsplichtige inrichtingen en de passende maatregelen kan doen treffen, zelfs bij stilzitten van de burgemeester (zie supra).

Daar in deze aangelegenheid een uitgewerkt specifiek toezicht is georganiseerd, beschik ik over geen wettelijke bevoegdheid ter zake.

Wat betreft de bemerking van het geachte lid dat de geschetste problematiek een onderwerp is dat aan een provinciaal ombudsman zou kunnen worden voorgelegd, zulks uiteraard wegens het gemeentegrensoverschrijdend karakter van de problematiek, meen ik toch de aandacht te moeten vestigen op het feit dat een ombudsman op elk bestuursniveau in zijn huidig concept slechts over een onderzoeks- en aanbevelingsbevoegdheid beschikt. Zijn eventuele beslissingen hebben geen bindend effect.

Zoals hoger gesteld staan er in casu andere meer efficiënte middelen ter beschikking van de gegriefde burgers om voor hun belangen op te komen, ook wanneer de oorzaak van de hinder zich in een naburige gemeente situeert.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 197
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES

Milieu – Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigde tijdens de Commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingen-richtlijnen-voorzienende middelen?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting; de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie; de heer L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin; de heer R. De Wulf,

Gemeenschapsminister van Tewerkstelling; de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur; de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs en de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

Antwoord

Ik deel het geachte lid mede dat het gecoördineerd antwoord op bovenvermelde vraag wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Vraag nr. 198
van 30 mei 1990
van de heer G. ANNEMANS

Leiemonument – Kosten voor het opknappen

Naar verluidt zou de staat de kosten voor het opknappen van het Leiemonument met het oog op de viering van 20 mei laatstleden voor zijn rekening hebben genomen.

Welke was de kostprijs voor die recente opknapping?

Antwoord

Ik meen te mogen te veronderstellen dat de vraag van het geachte lid doelt op het Leiemonument te Kortrijk, namelijk het ruitersstandbeeld van Zijne Majesteit Koning Leopold III. Zoals vraagsteller reeds suggereert betreft het hier een monument dat ressorteert onder de bevoegdheid van de nationale Regering. Ik adviseer dan ook dat het geachte lid zich wendt tot de heer J. Dupre, Staatssecretaris van Institutionele Hervormingen en Kleine en Middelgrote Ondernemingen.

Vraag nr. 199
van 1 juni 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Marktplein te Denderwindeke – Verbeteringswerken

In het Belgisch Staatsblad van 5 mei 1990 werd het ministerieel besluit van 13 maart 1990 gepubliceerd tot instelling van een rechtspleging bij dringende omstandigheden (artikel 5 van de wet 26 juli 1962) inzake onteigening te algemene nutte voor de rechtekking van de weg nummer 255 Edingen-Ninove op het grondgebied van de stad Ninove.

Graag vernam ik van de geachte Minister welke verbeteringswerken aan het Marktplein te Denderwindeke worden gepland, daar deze herinrichtingswerken de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruikers moeten verhogen.

Kan de geachte Minister mij een planning van uitvoering van deze noodzakelijke werken meedelen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte

lid mede te delen dat voor de verbinding N 255 (Edingen-Ninove) in het centrum van Denderwindeke herinrichtingswerken zijn gepland. Met deze werken wordt een grotere verkeersveiligheid beoogd (onder meer voor de zwakke weggebruikers) en een doelmatige inrichting van de terreinen die in de loop der jaren werden onteigend. Een verbetering van de zichtbaarheid aan enkele kruispunten is ook één van de essentiële doelstellingen van deze onteigeningen. De werken zijn voorgesteld voor het programma Leefbare bebouwde kommen, zodat een ruime inspraak – ook van de lokale belanghebbenden – wordt voorzien.

Deze procedure zou in het najaar 1990 kunnen starten, met het oog op een aanbesteding in de loop van het jaar 1991.

Vraag nr. 201
van 11 juni 1990
van de heer J. VAN EETVELT

Sluis op het kanaal Kortrijk-Bossuyt te Zwevegem – Afwerking

Drie jaar geleden startten de werken aan de nieuwe sluis op het kanaal Kortrijk-Bossuyt te Zwevegem.

Het kanaal zou daardoor toegankelijk worden voor schepen van 1.350 ton, wat voor vele bedrijven de doorslag gaf om zich langs deze waterweg te vestigen.

Deze werken zijn voor 75 ten honderd voltooid, maar omwille van gebrek aan financiële middelen wordt de sluis niet verder afgewerkt. De bedrijven die thans langs dit kanaal zijn gelegen, leiden door deze niet-voltooiing zware financiële verliezen. Bovendien leidt dit alles tot meer vrachtovervoer op de weg, met alle hieraan verbonden nadelen.

Mag ik van de geachte Minister vernemen wanneer hogergenoemde werken verder zullen worden voltooid ?

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik het volgende meedelen.

Het zou mij ten zeerste interesseren van mijn geachte collega te vernemen welke bedrijven zich in de laatste jaren langs het kanaal Kortrijk-Bossuyt zijn komen vestigen.

Tevens ware het interessant te weten welk bedrijf kan beweren dat het financiële verliezen heeft geleden door het feit dat de nieuwe sluis van Zwevegem nog niet is afgewerkt.

De twee bedrijven die van het kanaal gebruik maken zijn immers steeds voor de scheepvaart bereikbaar gebleven.

Vermits er hoe dan ook budgettaire prioriteiten moeten worden gesteld heb ik, waarde collega, de voorkeur gegeven aan de vermelde afwerking van de sluis van Hingene op het grondgebied van uw gemeente Bornem.

B. Vragen, waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

G. GEENS

VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE
 GEMEENSCHAPSMINISTER VAN FINANCIËN
 EN BEGROTING

Vraag nr. 54
van 23 mei 1990
van mevrouw A. DUROI-VANHELMONT

Begrotingsfondsen – Organieke wet

De wet van 28 juni 1963 tot wijziging en aanvulling van de wetten op de rijkscomptabiliteit, gewijzigd bij de wet van 28 juni 1989, schrijft in artikel 19 een vrij strikt wettelijk kader voor met betrekking tot het gebruik van begrotingsfondsen. Dergelijke begrotingsfondsen kunnen alleen nog worden opgericht bij een organieke wet waarbij men voor bepaalde uitgaven sommige op de middelenbegroting aangerekende ontvangsten bestemt. Deze fondsen kunnen niet meer worden gestijfd met kredieten van de algemene uitgavenbegroting.

1. Welke zijn voor de begroting 1990 van de begrotingsfondsen die erop voorkomen, de fondsen die zijn opgericht bij organieke wet en om welke organieke wet gaat het, evenals de fondsen, opgericht bij organieke wet op de begroting 1990, die worden gestijfd met kredieten van de algemene uitgavenbegroting ?
2. Welke begrotingsfondsen zullen voor de begroting 1991, volgens voormelde wettelijke bepaling, worden behouden of nieuw worden geïntroduceerd ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat alle begrotingsfondsen zoals geïntroduceerd bij de wijzigende wet van 28 juni 1989, voorkomen in de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1990 en meer bepaald in Afdeling II ervan.

Hierbij is uitdrukkelijk vermeld via welke basisallocaties momenteel de respectieve fondsen worden gespijsd.

Met betrekking tot het tweede lid van uw vraag kan ik het geachte lid meedelen dat momenteel grondig wordt onderzocht welke begrotingsfondsen voldoen aan de nieuwe criteria en/of welke decretale bepalingen nodig zijn om hun bestaan te bestendigen.

Het is de bedoeling om in de toekomst te opteren voor budgettaire technieken die de doorzichtigheid en duidelijkheid van de begroting garanderen zonder evenwel de soepelheid in de aanwending van de kredieten in de weg te staan.

Voor de meeste bestaande fondsen zal rekening houdend met hun specificiteit, een ad hoc regeling moeten

worden uitgewerkt. Bij de indiening van de begroting bij de Vlaamse Raad zal omstandig worden gemotiveerd waarom de voorkeur wordt gegeven aan een bepaalde technische regeling. Hierop kan ik nu onmogelijk vooruitlopen.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

**Vraag nr. 160
van 17 mei 1990
van de heer W. VAN DURME**

Drongengoed te Knesselare – Inplanting van horecazaak

Het Drongengoed te Knesselare beslaat 40 hectare bos. Op 28 maart 1956 werd het bos gerangschikt als landschap, overeenkomstig de bepalingen van de wet van 7 augustus 1931. Volgens artikel 2 van het koninklijk besluit van 28 maart 1953 is het verboden de nieuwe gebouwen op te richten of de bestaande te verbouwen, zonder de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen goedkeuring verleent. Hetzelfde geldt voor grondwerken, uitgravingen, wegen of banen te wijzigen of nieuwe aan te leggen, bomen te kappen, werken uit te voeren die het karakter van de plaats zouden schenden en reclamepanelen aan te brengen.

In Drongengoed bevindt zich een grote hoeve. De eigenaar heeft het voornemen in deze hoeve een horecazaak te vestigen met parking, speelplein en dergelijke. Daardoor zou het karakter van het landschap grondig worden verstoord. Er is ook het feit dat honderden auto's het bos zullen binnenrijden om de horecazaak te bereiken wat een zware belasting betekent voor het bosbestand met al wat er leeft.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

1. of er een aanvraag werd ingediend om een horecazaak te vestigen op de hoeve van Drongengoed ;
2. of de aanvraag werd voorgelegd aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ;
3. welke instanties advies, vergunningen en afwijkingen moeten toestaan ;
4. of het instandhouden van het bosbestand ook of volledig tot de bevoegdheid van de Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting behoort ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Er is mij geen aanvraag bekend om een horecazaak te vestigen in de hoeve van het Drongengoed te Knesselare.

2. Volgens het rangschikkingsbesluit van 28 maart 1956 mogen de bestaande gebouwen worden verbouwd of hersteld nadat de plannen aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen werden voorgelegd. Overeenkomstig dit rangschikkingsbesluit werden er restauratiewerken uitgevoerd die door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen gunstig werden geadviseerd. Deze werken bestonden uit :

- a) bedaking van woonhuis, schuur, stallingen en duiventoren :
 - volledige vernieuwing van goten, afvoeren, pannedaken, pannelatten, nokken, dakaan-sluitingen ;
 - plaatselijk herstel van kepers en gordingen ;
- b) reinigen van gevelparament van woonhuis, schuur, stallingen, duiventoren en poortgebouwen :
 - plaatselijk verharden van de baksteen ;
 - reinigen van het parament ;
 - injecteren tegen capillair stijgend grondvocht (gedeelte woonhuis)
 - verven met acrylaat-verfsysteem.

3 Wanneer er werken moeten worden uitgevoerd die bij besluit zijn verboden, kunnen die met toepassing van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931, op verzoek van de belanghebbenden bij een later besluit worden toegelaten nadat advies werd uitgebracht door de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en het College van Burgemeester en Schepenen.

4 De Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting is onder meer bevoegd voor groenvoorziening, waters en bossen, onverminderd mijn bevoegdheid inzake landschapszorg.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 53
van 10 mei 1990
van de heer 1. EGELMEERS**

FMSPZG-instellingen – Bezoldiging groepschefs

Met het besluit van de Vlaamse Executieve van 19 juli 1989 betreffende de aanpassing van de lonen in de instellingen ressorterend onder het Fonds voor Medische, Sociale en Pedagogische Zorg voor Gehandicapten (FMSPZG), werden de weddeschalen van de opvoeders-groepschefs gelijkgesteld met deze van de directeurs van instellingen met 20 tot 60 bedden. Voor de berekening van de anciënniteit wordt voor de groepschefs gerekend vanaf 21 jaar, voor de directeurs vanaf 25 jaar.

Dit alles brengt met zich mee dat een groepschef een hogere wedde heeft dan de directeur.

Kan de geachte Minister mij zeggen hoe aan deze ongerijmde toestand wordt verholpen in de instellingen met 30 bedden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid hiernavolgend antwoord verstrekken.

Mag ik de aandacht van het geachte lid vestigen op het feit dat met het genoemd besluit van 19 juli 1989 naast het barema van de opvoeder-groepschef ook de weddeschalen van onderdirecteurs werden verhoogd tot de referteweddeschaal 24/3 van het overheidspersoneel.

Verder heb ik aan een technische werkgroep de opdracht gegeven te adviseren omtrent nieuwe streefbarema's.

Vraag nr. 57 van 1 juni 1990 van mevrouw N. MAES

Beleid inzake de thuiszorg – Initiatieven en middelen

In Vlaanderen zorgen naar schatting meer dan 100.000 gezinnen thuis voor een ziek, bejaard of gehandicapt familielid, al dan niet met hulp van professionele diensten. Omwille van de vergrijzing van onze bevolking zal dit aantal in de toekomst nog toenemen.

In de vijf laatste regeringsverklaringen komt herhaaldelijk terug dat thuiszorg prioritair aandacht moet krijgen. De thuiszorg is immers maar mogelijk wanneer de families worden ondersteund door de overheid, de bestaande diensten en voorzieningen.

Dienaangaande zou ik de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Welke concrete maatregelen worden er genomen of gepland om de thuiszorg daadwerkelijk als volwaardig te beschouwen, uit te bouwen en als dusdanig te erkennen ?
2. Zijn er budgettaire middelen vrijgemaakt ?
3. Worden de families bij het verdere beleidsvoorbereidende werk als zelfstandige en volwaardige gesprekspartners betrokken ? Zo ja, hoe wordt dit concreet georganiseerd ?
4. Aansluitend op de problematiek van de RVT-toelage, vragen ook de thuisverzorgers dergelijke toelage. Worden er betreffende die toelage, voorwaarden en modaliteiten al concrete voorstellen bestudeerd ?
5. Welke andere maatregelen worden er genomen of gepland om de thuiszorg evenwaardig uit te bouwen naast de intramurale initiatieven ?

Antwoord

In de eerste plaats wens ik het geachte lid te melden

dat de thuiszorg zowel betrekking heeft op medische thuisverzorging als op begeleiding en logistieke ondersteuning in het gezin, evenals op ambulante eerste- en tweede-lijnsconsultatiediensten.

Voor wat betreft medische thuisverzorging en ambulante gezondheidsvoorzieningen moet ik het geachte lid verwijzen naar mijn collega, Gemeenschapsminister Weckx, die bevoegd is voor het gezondheidsbeleid.

Onder mijn bevoegdheid ressorteren alle welzijnsdiensten die ten aanzien van het gezin in moeilijkheden hulp verlenen.

Via de begroting 1990 van de Vlaamse Gemeenschap werden volgende middelen uitgetrokken in het kader van de welzijnszorg.

3.753,3 miljoen wordt voorzien voor de diensten voor gezins- en bejaardenhulp die ten huize gezinnen en bejaarden helpen om in het eigen thuismilieu te kunnen blijven wonen.

De diensten voor gezins- en bejaardenhulp zijn één van de belangrijkste diensten om de thuisverzorging mogelijk te maken.

In deze sector werden belangrijke beslissingen getroffen om de kwaliteit van de dienstverlening te verbeteren door belangrijke loonaanpassingen voor de **help(st)** die in het verleden al te weinig werden vergoed.

Via de Maribeloperatie werd tevens het aantal prestatie-uren verhoogd met ongeveer 2,5 ten honderd.

Via overleg en teamwerk krijgen de diensten de kans hun dienstverlening te optimaliseren.

Naast deze diensten verlenen de centra voor maatschappelijk werk (CMW) en de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW) eveneens een belangrijke psyche-sociale ondersteuning aan het thuismilieu.

Voor de centra maatschappelijk werk werd 545,6 miljoen uitgetrokken, terwijl de OCMW's gesteund worden via het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn van 1.787,1 miljoen.

Een belangrijk deel van deze fondsen (10 ten honderd) is voorbehouden voor hulp aan bejaarden thuis via de organisatie van maaltijden, ter beschikkingstelling van personenalarmsystemen, organisatie van dienstencentra en dagcentra.

Via facultatieve toelagen kan nog een 38 miljoen besteed worden aan de werking van kortverblijfcentra, die de gezinnen met bejaarden tijdelijk ontlasten, alsook aan de toekenning van toelagen voor personenalarmsystemen, of de werking van dienstencentra en dagcentra.

Via deze middelen worden gezinnen daadwerkelijk ondersteund in hun taak.

Ook ten aanzien van de gezinnen met gehandicapte kinderen levert de Vlaamse Gemeenschap bijzondere hulp. Dit gebeurt door onder meer de subsidiëring van kortverblijfcentra, die toelaten dat gezinnen even op rust komen.

Tevens valt de subsidiëring te vermelden van de thuisbegeleidingsdiensten die ouders met zwaar gehandicapte kinderen thuis in het eigen milieu opvoedingsbijstand verlenen. Daarvoor is 52 miljoen voorzien op de begroting.

Via de werking van dagcentra voor volwassen gehandicapten (529 miljoen) en semi-internaten (780 miljoen) en beschutte werkplaatsen (3,3 miljard) worden familieleden bijgestaan door professioneel ondersteunde voorzieningen die hen tijdens de dag ontlasten.

Zeer onlangs werd ook de mogelijkheid geboden mentaal gehandicapte personen in hun eigen leefmilieu bij te staan en hen toe te laten zelfstandig te wonen via de subsidiëring aan diensten voor begeleid wonen. Er wordt eveneens een reglementering voorbereid inzake de hulp aan zelfstandig wonende ernstig fysisch gehandicapten.

Met betrekking tot de bijzondere jeugdbijstand werd in het decreet van 28 maart 1990 tot wijziging van het decreet van 27 juni 1985 inzake bijzondere jeugdbijstand voor het eerst voorzien in specifieke diensten voor thuisbegeleiding.

De reglementering van deze nieuwe ambulante diensten zal spoedig worden uitgewerkt en ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Executieve.

Daarover werd het verplicht advies gevraagd aan de erkenningscommissie bijzondere jeugdbijstand tegen 13 november 1990.

Bij besluit van de Vlaamse Executieve van 20 december 1989 werden ook voor het eerst de dagcentra gereguleerd.

Deze centra bieden een opvang voor kinderen tijdens de „spanningsmomenten” in het gezin met name na schooltijd en op vakantiedagen.

In de reglementering werd samen met deze opvang voorzien in een gezinsbegeleiding door deze diensten.

Momenteel bedraagt de totale capaciteit van deze dagcentra reeds 400 plaatsen wat ongeveer 220 miljoen frank betekent.

Ik wens ten slotte wel te vermelden dat gezinnen tevens geholpen worden via professionelen werkzaam in andere diensten of als zelfstandigen zoals de poetsdiensten, de verpleegsters, de huisartsen, de diensten voor geestelijke gezondheidszorg. Ten slotte worden gezinsleden die zich organiseren in zelfhulpgroepen daadwerkelijk ondersteund via een toelage van 3,9 miljoen aan het Trefpunt Zelfhulp die logistieke ondersteuning biedt aan deze groepen.

Gezinnen worden bij het voorbereidend beleidswerk betrokken via de deelname van ledenorganisaties aan de Vlaamse Hoge Raad voor Personen met een Handicap, aan de Vlaamse Hoge Raad voor de Derde Leeftijd en aan de Vlaamse Hoge Raad voor het Gezin.

Wat de RVT-toelage betreft verwijst het lid wellicht naar de toelage zoals bedoeld in artikel 23, 12° van de wet van 9 augustus 1963. Deze materie valt onder de bevoegdheid van de nationale overheid.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN TEWERKSTELLING

Vraag nr. 40
van 8 juni 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

VDAB en Nederlandse GABS – Samenwerking

Belgische grensarbeiders in Nederland, wier kinderen werkloze schoolverlaters zijn, dienen ingeschreven te zijn bij een Nederlands gewestelijk arbeidsbureau (GAB) willen zij recht hebben op kinderbijslag. De inschrijving als werkzoekende bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling (VDAB) in België, waar deze personen wonen, wordt niet aanvaard.

In afwachting dat Nederland zijn stroeve houding zal versoepelen, kan de zaak worden opgelost doordat werkloze schoolverlaters zich én in België bij de VDAB én in Nederland bij het gewestelijk arbeidsbureau (GAB) laten inschrijven. Dat kan en gebeurt reeds. Om tot een vlotte regeling te komen en ter zake aan informatieverstrekking te doen, lijkt een samenwerkingsverband tussen grensrakende arbeidsbureaus aangewezen.

De geachte Minister wordt dan ook verzocht het verstevigen van de betrekkingen tussen Nederlandse arbeidsbureaus en VDAB te bevorderen, onder meer om de hierboven beschreven problemen op te lossen. Dat deze samenwerking ook op andere terreinen voordelen biedt, hoeft geen betoog.

Welke georganiseerde samenwerking bestaat ter zake reeds tussen Vlaanderen en Nederland ?

Kan de geachte Minister stappen ondernemen om dit overleg alsnog te verbeteren ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen. In Nederland hebben schoolverlaters niet onmiddellijk recht op werkloosheidsuitkering. Wel hebben ze recht op kinderbijslag. De Raden van Arbeid die instaan voor de betaling van die kinderbijslag hebben daaraan echter een aantal voorwaarden verbonden. Zo moeten de schoolverlaters ingeschreven zijn bij een gewestelijk arbeidsbureau (GAB). Ondanks het feit dat het kind van een Belgisch grensarbeider veelal alleen op de Belgische arbeidsmarkt is aangewezen verlangt de Raad van Arbeid tot een inschrijfbewijs in het Nederlandse GAB.

Moelijkheden ontstaan doordat sommige GAB weigeren de kinderen in te schrijven omdat betrokkenen stellen niet in Nederland te willen werken. Problemen kunnen ook rijzen doordat soms wordt vergeten de inschrijving bij het arbeidsbureau te verlengen (na 2 maanden).

Een mogelijke oplossing voor deze problemen zou er kunnen in bestaan dat de Sociale Verzekeringsbank te Amsterdam, die de Raden van Arbeid overkoepelt, ermee instemt dat in onderhavig geval de inschrijving

bij een Belgische tewerkstellingsdienst volstaat om recht te hebben op kinderbijslag. Alhoewel er ter zake nog geen georganiseerde samenwerking bestaat tussen de arbeidsbureaus van Vlaanderen en Nederland is er die wel op gebied van tewerkstelling en opleiding.

De plaatsingsdiensten uit de regio Oost-West-Zeeuwsch Vlaanderen hebben de afspraak gemaakt dat een Vlaamse bemiddelaar uit de kantoren Knokke, Zelzate en Sint-Niklaas de derde woensdag van de maand een contactdag verzorgt in de Nederlandse kantoren Oostburg, Terneuzen en Hulst. De Nederlandse collega's doen de Vlaamse kantoren aan de eerste woensdag van de maand.

Mocht voormelde oplossing betreffende de kinderbijslag worden aanvaard dan zou de Vlaamse bemiddelaar tijdens zo'n contactdag het inschrijvingsbewijs kunnen meenemen naar het Nederlandse GAB. Bedoeling is dat deze vorm van samenwerking ook ontstaat tussen andere – aangrenzende – bureaus.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 294
van 9 mei 1990
van de heer J. CUYVERS

Selectief opgehaald glas – Afzetproblematiek

In een plaatselijk weekblad lees ik dat het stadsbestuur van Oudenaarde moeilijkheden ondervindt bij het doen ophalen van de overvolle glascontainers door de eigenaar.

De Schepen van Leefmilieu geeft als reden dat Verlipack, als enige selectief ophalend glasverwerkend bedrijf in Vlaanderen, zich voor 80 ten honderd bevoorradt met Nederlands secundair glas, omdat dit goedkoper zou zijn.

Graag verneem ik van de geachte Minister het antwoord op volgende vragen.

1. Ondervinden nog andere steden en gemeenten problemen met de afzet van hun selectief opgehaald glas ? Zo ja, over hoeveel gemeenten gaat het en over hoeveel ton opgehaald glas per dag ?
2. Welke maatregelen onderneemt de Minister om er voor te zorgen dat Verlipack meer Belgisch secundair glas als grondstof zou gebruiken ?
3. In welke mate zou de herinvoering van statiegeld op glasverpakking een oplossing bieden voor de problematiek dat enerzijds de bevolking meer gemotiveerd geraakt voor selectieve ophaling, maar dat anderzijds de vraag naar secundair glas blijkbaar het aanbod niet langer kan volgen ?
4. Welke andere maatregelen neemt de Minister om de afzet van secundair glas te bevorderen ten nadele van nieuw glas ?

Antwoord

1. Een groot aantal steden en gemeenten hebben momenteel grote problemen met de afzet van hun glas. Het juiste aantal is echter niet bekend zodat ook de hoeveelheid glas niet kan worden bepaald.
2. Er wordt zeer binnenkort een overleg opgestart met enerzijds Verlipack en anderzijds de glaszamelaars teneinde aan de huidige problemen een oplossing te geven.
3. De problemen die zijn ontstaan hebben niets te maken met het al of niet invoeren van statiegeld en het is ook niet zo dat de vraag naar afvalglas het aanbod niet kan volgen. Het glas dat door de inzamelaars wordt aangeboden aan Verlipack en aan buitenlandse glasfabrieken is echter in dergelijke mate verontreinigd – door steen, porselein en plastic – dat het wordt geweigerd. De glasrecuperateurs blijven dus met grote voorraden glas zitten die zij, ofwel niet meer kwijt kunnen, ofwel zelf manueel dienen te sorteren wat bijkomende kosten met zich brengt.
4. De bevolking moet steeds meer worden gesensibiliseerd en dient er op te worden gewezen dat alleen glas in de glascontainer thuisloopt. De gemeentebesturen zullen er toe worden aangespoord om in deze sensibilisering een actieve rol te spelen.

Vraag nr. 302
van 11 mei 1990
van mevrouw M. TYBERGHEN-VANDEBUS-SCHE

Drijfmestproblematiek – Objectieve omschrijving van de reële overschotten

Er zijn per arrondissement gegevens beschikbaar nopens de reële mestproductie. Voor het berekenen van het verbruik volgt men evenwel een andere weg, namelijk het theoretisch verbruik.

Waar ter voorstelling van de zogenaamde overschotten kaarten worden gepubliceerd, gebeurt dit op basis van de reële productie min het theoretisch verbruik. Andere voorstellingen blijken niet beschikbaar.

Men kan daartegen inbrengen dat de teelten en de teeltsoorten een zeer grote variatie vertonen in behoefte zowel aan fosfor als aan stikstof.

Kan dan geen voorstelling worden opgemaakt die zowel op reële productie als op reële behoefte is gebaseerd ?

Het midden van West-Vlaanderen heeft stellig een grote mestproductie. Dit is ook een gebied met een grote productie van bijvoorbeeld maïs en wintergroenten (koolsoorten en prei). het is toch een elementair objectief gegeven met deze uiteenlopende realiteiten rekening te houden.

Kan de geachte Minister mij meedelen of aan de hand van de gegevens van tellingen of op basis van gekende hoeveelheden van productie (omzet veiling, omzet diepvries-industrie, handel) een objectieve benadering worden gemaakt van reële overschotten ? Kunnen deze gegevens per arrondissement worden verstrekt ?

Antwoord

Wat de kwantificering van de dierlijke mestoverschotten betreft, is de variatie in grootte afhankelijk van de vooropgestelde normen. Door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM) werd rond deze probleemstelling uitgebreid studiewerk verricht.

De mestbalansen werden gemaakt op basis van zowel landbouwkundige normen als in functie van de stikstof- en fosforbehoefte. Bij de landbouwkundige normen werd rekening gehouden met de behoefte van de teelten met voorbehoud van een beperkt mineralenverlies. Voor de variaties in teelten werd gesteund op de gegevens van de landbouwtelling per gemeente. De landbouwkundige norm komt ongeveer overeen met 200 kilogram fosfaat (P205) per hectare cultuurgrond.

Over de organische afval van de levensmiddelenindustrie, inclusief de diepvriesindustrie, zijn weinig gegevens gekend, vermits de meldingspercentages van deze sectoren relatief laag liggen en de hoeveelheden aan jaarlijkse schommelingen onderhevig zijn. Deze hoeveelheden kunnen worden geraamd op minder dan 5 ten honderd van de hoeveelheid overschot aan dierlijke mest.

De resultaten van dit studiewerk, die zowel op gemeentel- als op arrondissementsniveau beschikbaar zijn, zullen het geachte lid afzonderlijk worden bezorgd.

Vraag nr. 305
van 22 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Milieubeleidsplan 1990-1995 – Recyclage van rubberbanden

De tekst van het Milieubeleidsplan 1990-1995 (Ref. MINA 90-95, 1.208) twijfelt aan de economische haalbaarheid van de recyclage van de rubberbanden.

Kan de geachte Minister mij dan verklaren waarom in Nederland (RUMAL-Rubber Maalindustrie Limburg BV te Weert, Holland) :

- wel beloftevolle resultaten werden geboekt en dit althans op het vlak van vrachtwagenbanden ;
- genoemde maatschappij, zij het via een andere aanpak dan vermalen, ook klaar staat om de banden van personenwagens aan te pakken en wel voor heel Nederland ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoorden. De recyclage van personenwagenbanden, meer bepaald de synthetische rubbers, wordt in de huidige omstandigheden nog niet economisch haalbaar geacht in Vlaanderen. Hiertoe zal aan een aantal voorwaarden moeten worden voldaan die worden uitgewerkt in het recyclage-actieprogramma, (zie ontwerp van Afvalstoffenplan 1991-1995 en het Grensoverschrijdend recyclage-actieprogramma Noord-Brabant en Vlaanderen) dat de komende jaren zal worden uitgevoerd.

Deze voorwaarden zijn onder andere inzamelstructuren, garanties afzetmarkt, overdracht van know-how, grensoverschrijdende aanpak. RUMAL staat nu reeds in voor de recyclage van een groot deel van de vrachtwagenbanden uit Vlaanderen. Bovendien bestaan er contacten tussen RUMAL en Vlaamse bedrijven om een gelijkaardige recyclage-eenheid in Vlaanderen op te zetten en dit zowel voor personenwagenbanden als voor vrachtwagenbanden. De onderhandelingen gaan nog dit jaar van start.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vragen nr. 70, 46, 45, 149, 49, 33, 281, 37,156, 71 en 183
van 25 april 1990 van de heer A. DE BEUL

respectievelijk tot

de heer P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur ;

de heer G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting ;

de heer N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ;

de heer L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ;

de heer J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ;

de heer R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ;

de heer T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting ;

de heer H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden ;

de heer D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs ;

de heer L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt ;

de heer J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Publikatie Taalbeheersing in de praktijk – Gebruik door de overheid

Bij resolutie heeft de toenmalige Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 18 april 1978 aanbevolen het gebruik van de publikatie Taalbeheersing in de administratie (ondertussen Taalbeheersing in de praktijk) door het personeel van overheids- en gesubsidieerde instanties te bevorderen.

Mag ik vernemen of door de kabinetsmedewerkers en de diensten die onder de geachte Minister ressorteren gebruik wordt gemaakt van de bedoelde publicatie ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Gecoördineerd antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer – mede namens de overige Gemeenschapsministers – het geachte lid mede te delen dat de administraties zowel als de kabinetten sinds vele jaren gebruik maken van de genoemde publikatie Taalbeheersing in de praktijk die vijf maal per jaar verschijnt. Een volledige verzameling is steeds beschikbaar voor elke medewerker. Het effectief gebruik verschilt natuurlijk van dienst tot dienst en van ambtenaar tot ambtenaar. Het is duidelijk dat een correct taalgebruik door de ambtenaren een hoofdzorg blijft. Ik wijs hierbij op de initiatieven van onder meer de secretaris-generaal van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap die verwijzen naar een verzorgd en juist taalgebruik (dienstorder 1990/2 van 18 januari 1990) en de rubriek Taalwijzer van de Raad voor Taaladvies, die in Goedendag, het tweemaandelijks personeelsblad van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verschijnt en met belangstelling wordt gelezen. Daarnaast wordt natuurlijk veelvuldig gebruik gemaakt van de Woordenlijst van de Nederlandse Taal en van het Groot Woordenboek der Nederlandse Taal (van Dale).

Vraag nr. 72 van 10 mei 1990 van de heer G. JANZEGERS

Zendgemachtigden op de BRT – Mogelijke afschaffing

Naar verluidt zouden er plannen bestaan die het voortbestaan van de zendgemachtigden of derden in de BRT op het spel zetten. Deze plannen verontrusten in het bijzonder het humanistisch vrijzinnig vormingswerk, wat blijkt uit een open brief die zij stuurde aan de leden van de Vlaamse Raad.

Ik deel de bekommernis van deze organisatie dat het mogelijk raken aan de zendtijd, de faciliteiten en de dotatie van de zendgemachtigde verenigingen schade zou toebrengen aan de uitstraling van de diverse ideologische en filosofische stromingen die onze maatschappij rijk is, vooral dan aan diegene die „minoritair” zijn.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of het vanuit een democratisch pluralisme, niet aangewezen is om het bestaansrecht van de zendgemachtigde verenigingen te blijven steunen, door het omroepdecreet van 1979 te handhaven, eventueel zelfs te versoepelen ten voordele van de kleinere verenigingen ?

Antwoord

Gelet op het feit dat in de Commissie Media van de Vlaamse Raad de bespreking werd aangevat van twee voorstellen van decreet betreffende de openbare omroep, denk ik dat de bedoelde Commissie de uitgelezen plaats is om het door het geachte lid gestelde probleem aan bod te laten komen.

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 167 van 4 mei 1990 van mevrouw N. Maes

Secundair kunstonderwijs – Hoger inschrijvingsgeld voor buitenlandse cursisten

De kwaliteit van ons secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan zorgt voor een belangrijke culturele uitstraling binnen onze Gemeenschap en over onze grenzen.

Daardoor worden ook cursisten van over de grens – vooral uit Nederland – aangetrokken. Sommige gemeenten overwegen een hoger inschrijvingsgeld aan deze cursisten te vragen.

1. Is dit volgens de geachte Minister niet strijdig met het streven naar culturele integratie tussen Vlaanderen en Nederland ?
2. Is dit niet strijdig met de Europese richtlijnen inzake niet-discriminatie binnen de Europese Gemeenschap ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Met toepassing van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving zoals ze onder meer gewijzigd werd door een decreet van de Vlaamse Raad van 20 december 1989, mag een inschrijvingsgeld worden opgelegd aan de leerlingen die kunstonderwijs volgen met beperkt leerplan. Dit inschrijvingsgeld dient hetzelfde te zijn voor buitenlanders en Belgen.
2. Ten slotte wordt in sommige inrichtingen voor kunstonderwijs met beperkt leerplan door de inrichtende machten nog een bijkomend inschrijvingsgeld gevraagd. Dit is niet in strijd met de schoolpactwetgeving die de kosteloosheid van onderwijs uitsluitend garandeert voor het secundair onderwijs met volledig leerplan.

Vraag nr. 169 van 8 mei 1990 van de heer Jos BOSMANS

Loopbaanonderbreking – Uitkering

In de privé-sector krijgt een werknemer die binnen de twaalf maanden na de geboorte van een tweede of volgend kind volledige loopbaanonderbreking neemt, een maandelijks onderbrekingsuitkering van 12.504 frank in plaats van 10.504 frank. Het koninklijk besluit van 29 augustus 1985 betreffende de loopbaanonderbreking in het onderwijs maakt deze verhoogde vergoeding nog steeds niet mogelijk.

Teneinde deze discriminatie weg te werken zou ik graag van de geachte Minister vernemen wat hij onderneemt om dit koninklijk besluit aan te passen en het recht op een verhoogde onderbrekingsuitkering in dit specifieke geval ook toe te kennen aan onderwijspersoneelsleden.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de schriftelijke vraag nummer 56 van 17 januari 1990 van de heer A. Laridon, gepubliceerd in het Bulletin van Vragen en Antwoorden van de Vlaamse Raad, nummer 8, van 19 februari 1990.

**Vraag nr. 172
van 8 mei 1990
van de heer Jos BOSMANS**

Gemeenschapsonderwijs – Verkiezing pedagogische colleges

Het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) omschrijft in artikel 9 0 2 het begrip pedagogisch college (PC). De wet van 22 juni 1964 betreffende het statuut van de personeelsleden van het rijksonderwijs (thans gemeenschapsonderwijs) vermeldt de verschillende personeelscategorieën, onder andere de categorie van het bestuurs- en onderwijzend personeel.

Kan de geachte Minister mij het volgende meedelen ?

1. Welke categorieën van personeelsleden, zoals bepaald in de wet van 22 juni 1964, kunnen postuleren voor en/of deelnemen aan de verkiezing van het PC van hun onderwijsinstelling ?
2. Mag een schoolhoofd deelnemen aan de verkiezing van het PC van zijn onderwijsinstelling ?
3. Mag een vastbenoemde, doch terbeschikkinggestelde leraar postuleren voor en/of deelnemen aan de verkiezing van het PC van de school (of scholen)
 - a) waar hij tijdelijk werd gereffecteerd ;
 - b) waar hij is wedertewerkgesteld ;
 - c) waaraan hij was geaffecteerd ?

Kan voor de onder a) en b) opgesomde gevallen een onderscheid worden gemaakt indien de school al dan niet de instelling is waaraan hij was geaffecteerd ?

Antwoord

Zoals in het door het geachte lid aangehaalde artikel 9 0 2 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) werd gesteld, zal het de Centrale Raad van de ARGO zijn die bepaalt welke leden van het onderwijzend personeel kunnen postuleren voor en/of deelnemen aan de verkiezing van het pedagogisch college. Tot op heden heeft de Centrale Raad hierover nog geen definitieve uitspraak gedaan en kan op de gestelde vragen nog geen antwoord worden verstrekt.

**Vraag nr. 178
van 14 mei 1990
van mevrouw O. LEFEBER**

Terugtrekking Belgische militairen uit de DBR – Gevolgen voor de leerkrachten

Sedert de geruchten over een mogelijke terugtrekking

van de Belgische militairen uit de Duitse Bondsrepubliek (DBR) de ronde doen, stellen de leerkrachten aldaar zich tal van vragen in verband met hun terugkeer naar België.

Het is algemeen bekend dat de Minister van Landsverdediging en de Generale Staf de mogelijke terugtrekking van de militairen bestuderen.

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij op de volgende vragen te willen antwoorden ?

1. Wat is het aantal leerkrachten dat terugkeert naar België ?
2. Wat zijn de maatregelen die zullen worden genomen om de terugkeer der leerkrachten optimaal te laten verlopen ?
3. Zal de terugtrekking der leerkrachten verlopen in één of in meerdere fasen ?
4. Genieten deze leerkrachten bij hun terugkeer in België een voorrang inzake tewerkstelling in het onderwijs ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mee dat er momenteel 437 leerkrachten in aanmerking komen voor eventuele terugkeer naar België.

In het ontwerp-besluit tot vaststelling van het administratief statuut van de personeelsleden van de onderwijsinstellingen en de PMS-centra en de pedagogische begeleidingsdiensten ingericht door de ARGO, wordt voorgesteld dat de Vlaamse Executieve bijzondere maatregelen kan treffen inzake mutatie ten behoeve van de personeelsleden die fungeren in de Bondsrepubliek Duitsland.

**Vraag nr. 184
van 18 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK**

Inspectie – Financiële middelen

Het Ministerie van Onderwijs doet financiële bestedingen voor de sector inspectie voor het hoger onderwijs buiten de universiteit, het secundair onderwijs en het basisonderwijs.

Graag **zou** ik van de geachte Minister de financiële bestedingen voor het jaar 1988-1989 vernemen voor :

1. het totaal van de personeelsuitgaven ;
2. de wedden ;
3. de onkosten ;
4. de vorming.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat per begrotingsjaar (1988, 1989) voor de inspectie volgende uitgaven werden gedaan :

1988		
	Werkingskosten	Reis- en verblijfskosten
basisonderwijs : secundair onderwijs – hoger onderwijs	3.600.384	4.284.125
	1.568.585	7.283.809
TOTAAL	5.168.969	11.567.934

1989		
	Werkingskosten	Reis- en verblijfskosten
basisonderwijs : secundair onderwijs – hoger onderwijs :	2.507.091	4.470.867
	638.960	9.014.709
TOTAAL :	3.146.051	13.485.576

Gedurende het schooljaar 1988-1989 bedroeg de totale weddelast voor de inspectie 369,4 miljoen frank.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 86
van 8 juni 1990
van de heer E. VANDEBOSCH

Vergaderingen CBS en raad voor maatschappelijk welzijn – Verenigbaarheid

Zowel het college van burgemeester en schepenen (CBS) als de raad voor maatschappelijk welzijn van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn (OCMW) kunnen autonoom een vaste vergaderdatum vastleggen.

Het kan voorkomen dat die op een zelfde dag vallen.

De burgemeester of zijn afgevaardigde hebben van rechtswege de mogelijkheid om de raadsvergadering van het OCMW bij te wonen.

Hoe wordt dit recht gewaarborgd ingeval van een zelfde vergaderdatum ?

Hoe dient artikel 29, lid 3 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende het OCMW te worden toegepast, zo een derde van de leden van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW de raad bijeenroep op dag en uur en met door hen bepaalde agendapunten, indien dit tijdstip samenvalt met het vergaderuur van het college van burgemeester en schepenen ?

Antwoord

De voorzitter van het OCMW is gehouden overeenkomstig artikel 29, lid 3 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW, op iedere aanvraag uitgaande van een derde van de zitting hebbende leden, de raad op dag en uur en met de agendapunten door hen bepaald bijeen te roepen.

Er dient duidelijk te worden nagegaan of de betrokken raadsleden hun recht om de raad te laten bijeenroepen op vexatoire wijze hebben uitgeoefend, wat uiteraard een feitenkwestie is.

Men moet echter wel rekening houden met het feit dat artikel 26 § 1 van de organieke wet van 3 juli 1876 betreffende de OCMW aan de burgemeester of de afgevaardigde schepenen de bevoegdheid toekent om de OCMW-raadsvergaderingen met raadgevende stem bij te wonen en de burgemeester of de afgevaardigde schepenen geen individuele bevoegdheid heeft om de vergaderdatum van het schepencollege aan te passen aan de data van de OCMW-raadsvergaderingen. Dit betekent dat het OCMW in een regeling kan voorzien die strijdig is met de rechtmatige belangen van de burgemeester of de afgevaardigde schepenen omdat belanghebbende hierdoor wordt verhinderd de OCMW-raadsvergaderingen bij te wonen.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN OPENBARE
WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 14
van 8 november 1989
van de heer L. HANCKE

Prins Boudewijnlaan te Wilrijk – Herinrichting van het baanvak tussen de Spoorweglaan en de Groenenborgerlaan

Reeds voor de fusie van de gemeente Wilrijk met Antwerpen (1 januari 1983) was het gemeentebestuur van Wilrijk vragende partij in verband met de herinrichting van het vak Spoorweglaan-Groenenborgerlaan van de Prins Boudewijnlaan op haar grondgebied. Over de aard van de herinrichtingswerken werden in 1986-1987 besprekingen gevoerd met de stad Antwerpen, die echter ondertussen zonder vooruitzicht op realisatie werden stopgezet.

Graag vernam ik van de geachte Minister de concrete vooruitzichten tot herinrichting van bovenvermeld vak en hoe de eventuele plannen er uitzien ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag aangaande de herinrichting van de Prins Boudewijnlaan te Wilrijk heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de realisatie van het vak Spoorweglaan-Groenenborgerlaan, afhankelijk van de terbeschikkinggestelde kredieten, mogelijk is vanaf 1991.

De plannen voorzien rijvakken van 6,5 meter in beide richtingen, gescheiden door een beplante middenberm van 10 meter en enkelrichtingsfietspaden van 1,80 meter gescheiden van het verkeer door beplante tussenbermen van 1,50 meter op het bredere vak vanaf Oosterveldlaan tot P. Verbieststraat worden bedieningswegen van 4 meter breed voorzien.

Overall worden parkeerplaatsen van 2,50 meter breed voorzien, onder 45° langs de bedieningswegen en langs de rijbaan evenwijdig elders.

De raming bedraagt 30 miljoen.

Gelet op de nog vrij goede staat van berijdbaarheid van de weg, zijn de werken niet prioritair.

Vraag nr. 155
van 30 maart 1990
van de heer M. SCHOETERS

Haven van Antwerpen – Accomodatie voor de binnenvaart

In binnenvaartmiddens wordt aangedrongen op het voorzien van de nodige ligplaatsen voor binnenschepen te Antwerpen.

De renovatie van de Middendokken zal hierbij voor een probleem zorgen, omdat de nu reeds te geringe mogelijkheden nog verder -zouden worden verminderd.

Derhalve zou ik aan de geachte Minister de volgende vragen willen stellen.

1. Hoe ziet de geachte Minister de oplossing van dit probleem ?
2. Zal de nodige aandacht worden geschonken aan het sociaal aspect, dit wil zeggen het voorzien van de nodige accommodaties voor de schipperij op de wal ?
3. Wanneer zal een schuuldok voor lichters worden gebouwd ?
4. In het kader van de EEG-sloopregeling zullen een aantal schepen op non-actief worden gesteld. Zullen ook hiervoor ligplaatsen worden voorzien te Antwerpen en zo ja, waar zullen ze worden voorzien ?

Antwoord

Ik vestig er de aandacht van het geachte lid op dat het voorzien van ligplaatsen voor binnenschepen en de accommodatie voor de binnenvaart onder de bevoegdheid valt van de havenbeheerder.

Het Vlaamse Gewest kan in welbepaalde omstandigheden (bijvoorbeeld voor infrastructuur) tussenkomen in de investeringskosten.

Tijdens de voorbije jaren werden diverse bijkomende ligplaatsen voor binnenschepen in de haven van Antwerpen gerealiseerd :

1. aan de westkant van het Kanaaldok B 2 ter hoogte van de Tijmanstunnel : speciaal voor tanklichters ;

2. aan de zuidelijke oever van de de toegangseul tot het Marshalldok en Hansadok ;
3. aan de noordelijke oever van het Amerikadok nabij de Noordkasteelbruggen.

Ook worden sedert enkele tijd het ganse Kattendijk- en Willemdok voor wachtende binnenschepen gereserveerd.

De stad Antwerpen heeft steeds in haar meerjarenplan de bouw van 2 schuuldokken voor binnenschepen voorzien, namelijk een dok in de nabijheid van de Noordkasteelbrug en een dok ten noorden van het Delwaidedok.

Het is mij bekend dat de ganse problematiek van de schuuldokken voor binnenschepen op dit ogenblik door het havenbedrijf van Antwerpen nader wordt onderzocht in het perspectief van de geplande renovatie van het oudere havengebied en dat hierbij volle aandacht wordt gegeven aan het sociale aspect. Zo werd in het verleden grond ter beschikking gesteld voor sociale diensten ten behoeve van de binnenvaart aan de Straatsburgdok, langs het graandok Sobelgra, langsheen het Duwvaartdok, waar overigens ook het Kerk-schip was gemeerd.

Wat betreft de laatste vraag omtrent het voorzien van ligplaatsen in het kader van de EEG-sloopregeling dacht ik niet dat het doel van een haven moet zijn om binnenschepen die op non-actief werden gesteld te ontvangen. Er is inderdaad een zeer grote behoefte aan ligplaatsen voor schepen die nog actief zijn in het havengebied. Wellicht kunnen in de oudere dokken enkele ligplaatsen dienen voor de binnenschepen die in het kader van de EEG-sloopregeling op non-actief werden gezet.

De bevoegdheid voor het toewijzen van ligplaatsen aan deze schepen behoort echter niet tot mijn bevoegdheid, maar ressorteert onder de bevoegdheid van de havenbeheerder.

Vraag nr. 163
van 6 april 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Haven van Gent – Kredieten

In 1990 is 365 miljoen frank krediet beschikbaar voor de haven van Gent.

Mag ik het volgende aan de geachte Gemeenschapsminister vragen ?

1. Waaraan en wanneer zal dit bedrag worden besteed ?
2. Zijn er nog beschikbare bedragen van de vorige begroting(en) ? Indien ja, welke en waarvoor zijn deze bestemd ?
3. Wat is het programma voor de komende vijf jaar ?

Antwoord

Als gevolg aan zijn bovenvermelde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat op de begroting 1990 in beginsel volgende kredieten voorzien zijn voor de haven van Gent.

- Subsidies Havens : 110 miljoen frank.

Dit krediet zal worden aangewend voor de renovatie van oude dokken (oostzijde van het Noorddok) en enkele kleinere werken.

- Overheidsinvesteringen in havens : 255 miljoen frank.

Dit krediet zal worden aangewend voor de verbetering van de toegang tot het Grootdok 1ste fase, studies uitbreiding haven linkeroever van het Kanaal Gent-Terneuzen en het proefstortenprogramma Geuzenhoek.

De besteding van deze bedragen is voorzien voor 1990.

Van vorige begrotingen zijn geen bedragen beschikbaar.

In de komende vijf jaar zal prioriteit worden verleend aan de afwerking van het renovatieprogramma inzonderheid de verbetering van de toegang tot het Grootdok en de verdere afwerking van het Petroleumdok.

Voor de ontlasting van de Meulestedebrug wordt voorzien in de bouw van de Ringwegbrug.

Om de kaaimuren langsheen het Zeekanaal Gent-Terneuzen aan te passen aan de huidige scheepvaartnormen zijn deze te renoveren en te verdiepen. Voorrang zal worden geven aan de kaaimuur ter hoogte van Rhône-Poulenc.

In het Rodenhuizedok wordt voorzien een steiger te bouwen, teneinde de aanmeringsmogelijkheden aldaar te vergroten.

In de komende jaren kan eveneens een aanvang worden gemaakt met de uitbreiding van de haven op de linkeroever van het kanaal, dit alles voor zover aan de geldende economische en maatschappelijke maatstaven wordt voldaan.

Vraag nr. 167
van 9 april 1990
van mevrouw M. DE MEYER

N 41 te Temse – Wegeniswerken

Op 2 april jongstleden startten de werken aan het kruispunt Duivenhoek te Elversele. De uitvoeringstermijn van deze werken zou vier maand bedragen.

In de pers vernam ik dat uit het Investeringsfonds gelden zouden worden geput om de huidige rijbaan te ontdebellen.

Graag vernam ik in hoeverre deze berichten correct zijn en welke termijn hiervoor is voorzien. De zelfstandigen die in de voorlopig doodlopende straten wonen, zijn ten zeerste verontrust over hun inkomen tijdens deze periode.

Kunnen deze mensen een eis tot schadevergoeding indienen ?

Verder zou ik graag vernemen welke invloed deze ontdebelling zal hebben op het kruispunt dat men nu gaat heraanleggen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de werken aan het kruispunt Duivenhoek te Elversele en de ontdebbelingswerken van de huidige rijbaan der N 41 twee gescheiden werken betreft.

De werken voor aanpassing van het kruispunt van de N 41 met de gemeenteweg Elversele-Tielrode werden aanbesteed op 19 oktober 1989. Deze werken werden – zoals vermeld – aangevat op 2 april 1990 met een uitvoeringstermijn van 70 werkdagen. Het bestek voorziet tijdens de werken alleen doorgang voor fietsers en voetgangers en voor voertuigen die zich naar de eigendommen binnen de werfzone dienen te verplaatsen.

Voor de werken voor de ontdebelling van de N 41 tussen het kruispunt Kettermuit en de noordelijke oprit tot de Durmebrug worden thans de onteigeningen uitgevoerd. Een eventuele eis tot schadevergoeding voor inkomstenderving veroorzaakt door wegeniswerken kan langs gerechtelijke weg geschieden.

Het heringericht kruispunt Duivenhoek kan – mits enkele kleine aanpassingen – na de ontdebelling der N 41 behouden blijven.

Vraag nr. 173
van 17 april 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Leie – Toezicht door rivierpolitie

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. het aantal leden van de rivierpolitie die belast zijn met toezicht op de Leie ;
2. de organisatie van hun toezicht ;
3. de resultaten van de jongste 5 jaar, zo mogelijk per jaar, namelijk het aantal processen-verbaal en de effectieve vervolgingen van inbreuken.

Antwoord

Als antwoord op de vraag inzake het toezicht door rivierpolitie op de Leie, kan ik het geachte lid het volgende meedelen .

1. Allereerst dient erop te worden gewezen dat er op de Leie geen rivierpolitie in de strikte zin van het woord bestaat.

De taak van politiek dit is het toezicht uitoefenen op het respecteren van het scheepvaartreglement op de andere reglementen van toepassing op de aanhorigheden van de waterwegen, wordt uitgevoerd door de betrokken wachters der waterwegen over de gehele lengte van de rivier en door de agenten der waterwegen aan de kunstwerken. In totaal gaat het om 5 personen.

Wel zijn volgens het algemeen scheepvaartreglement ook rijkswacht en gemeentelijke politie bevoegd om toezicht uit te oefenen en proces-verbaal op te stellen, wat in de praktijk alleen sporadisch gebeurt door de rijkswacht in de omgeving van de E 40-brug.

2. De controles gebeuren op initiatief van het toezichtspersoneel.

In hoofdzaak wordt proces-verbaal opgesteld voor het achterlaten van vuil, het beoefenen van snelvaart, het niet toegelaten verkeer op de dienstwegen en de occasionele verontreiniging van het water waarvoor de betrokken diensten van mijn departement evenwel slechts bevoegd zijn op grond van artikel 90 van het scheepvaartreglement.

- 3 Het aantal processen-verbaal over de laatste 5 jaar bedragen :

voor 1985 : 7
 voor 1986 : 7
 voor 1987 : 2
 voor 1988 : 55
 voor 1989 : 39

De stijging van de laatste jaren is te verklaren door het feit dat er na enkele kalme jaren een zeer duidelijke toename van snelvaart op de Leie was.

De processen-verbaal werden immers grotendeels voor overtredingen door pleziervaarders opge maakt.

Vraag nr. 174
van 17 april 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Sas te Astene – Bediening

Vorige week besliste de geachte Gemeenschapsminister, vooral om ecologische redenen, het Sas te Astene twee jaar lang gesloten te houden, behalve bij grote debieten.

Vroeger was dit Sas ook al dicht tussen 15 april en 15 oktober, hetgeen niet belette dat occasionele doorvaart mogelijk bleef.

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister het volgende te mogen vernemen.

1. Op welke regeling steunde het vroegere systeem van alternerend 6-maandelijks sluiten en openen van het Sas ?
2. Wanneer is de Beneden-Leie tussen Deinze en Gent voor het laatst gebaggerd ?
3. Hoeveel kostte de bediening van het Sas te Astene in de zomer-, respectievelijk winterperiode, op jaarbasis ?
4. Blijft de occasionele doorvaart voortaan het hele jaar verzekerd ? Wie zal de dienst waarnemen en wanneer (dagen, uren enzovoort) ?

Antwoord

Als antwoord op de vraag inzake de bediening van het Sas te Astene en de recente beslissing om dit uit ecologische overwegingen gedurende 2 jaar te sluiten behalve bij grote debieten, kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. Het vroegere systeem van alternerend 6-maandelijks sluiten en openen van het Sas steunt op artikel 3 van het scheepvaartreglement.

Dit artikel bepaalt dat de sluis en de ophaalbrug te Astene worden bediend van 8 uur tot 12 uur en van 12.30 uur tot 16.30 uur met dien verstande dat de bedoelde kunstwerken niet worden bediend op zaterdagen en evenmin van 15 april tot 15 oktober, tenzij bijzondere machtiging wordt verleend door de hoofdingenieur-directeur van het ambtsgebied.

2. De Leie is het laatst gebaggerd in 1969.

Jaarlijkse peilingen tonen aan dat de diepgang van de Leie stabiel blijft en overal 2,50 meter bedraagt.

3. De bedieningen op zondag, die door het personeel van de betrokken uitvoeringsdienst worden verzekerd, kostten in 1989 ongeveer 140.000 frank.

Voor de sluis is er geen personeel meer, daar de post in 1977 werd afgeschaft.

Bedieningen buiten de diensturen gebeuren op vrijwillige basis en worden geregeld met compensatieverlof.

4. Doorvaarten buiten de in het scheepvaartreglement voorziene uren zijn op aanvraag mogelijk.

De bediening gebeurt alsdan door het personeel van de uitvoeringsdienst. In 1990 bestaat voor de Leie dit dienstpersoneel uit één wachter, twee kantoniers en één werkman.

Vraag nr. 186
van 27 april 1990
van de heer H. DE LOOR

Verbinding N 462 (Meerlaan)-N 454 te Zottegem – Uitblijven van een beslissing

Reeds in 1978 kocht het stadsbestuur van Zottegem een aantal percelen bouwgrond aan in de Meerlaan, met het oog op het vrijwaren van de aanleg van een reeds lang geplande verbindingsweg tussen de gewestweg 462 (Meerlaan) en de gewestweg 454.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of de studie van dit project inmiddels werd afgerond ;
- indien ja, of er een concrete timing kan worden vooropgesteld inzake de uitvoering ervan ;
- indien neen, wat daarvan de oorzaken zijn ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het tracé van de N 462 tussen de Meerlaan en de Erwetegemstraat loopt over een smalle overweg en onder een spoorwegbrug (breedte : 4 meter). Daarenboven is dit wegvakje een aaneenschakeling van bochten en is onder de brug slechts beurtelings verkeer mogelijk. Het is de bedoeling om beide kruisingen met de spoorweglijnen te combineren in één enkele spoorwegoverbrugging.

Met het oog daarop werden door de stad in 1978 een aantal percelen bouwgrond verworven.

Aan de hand van plans opgemeten door de dienst Topografie werd een voorontwerp opgemaakt van de nieuwe spooroverbrugging. Deze begint in de Meerlaan (voorbij de Zuidstraat) en sluit aan op de Erwetegemstraat (vóór de Hoevestraat).

Deze overbrugging noodzaakt de onteigening van 8 woningen en ook van gronden, waaronder deze verworven door de stad Zottegem. De totale kosten voor onteigeningen worden geraamd op 35 miljoen frank en de aanlegkosten komen neer op 60 miljoen frank.

Deze werken zijn nog op geen enkel programma opgenomen, zodat er geen timing kan worden vooropgesteld.

Gezien de beperkte middelen moet prioriteit worden gegeven aan andere werken.

**Vraag nr. 191
van 14 mei 1990
van de heer W. CORTOIS**

Onderhoudswerken aan het viaduct te Vilvoorde – Gevolgen voor de verkeersdrukte

Naar ik verneem zullen tijdens de vakantiemaanden juli en augustus zware onderhoudswerken worden uitgevoerd aan het viaduct van Vilvoorde, Ring rond Brussel.

De bedoeling zou zijn tijdens de maand juli de rechterzijde van het viaduct te herstellen en tijdens de maand augustus de andere helft. Dit betekent dat gedurende twee maanden het aantal rijstroken op het viaduct wordt verminderd van 2 x 3 rijstroken + 2 x 1 pechstrook tot 2 x 2 rijstroken zonder pechstrook.

Per dag rijden circa 100.000 voertuigen over dit kunstwerk, met nu reeds dagelijkse filevorming tijdens de piekuren 's morgens en 's avonds op het baanvak Groot-Bijgaarden-Vilvoorde-Zaventem. De flessenhals die gedurende juli en augustus op het viaduct zal ontstaan kan niet anders dan aanleiding geven tot massale filevorming. Vooral omdat tijdens de vakantie maanden het verkeer toeneemt met de duizenden vakantiegangers die via de Ring hun weg zoeken naar het zuiden of de kust. Op zonnige vakantiedagen en bij slot of einde van vakantieperiodes dreigt een chaotische situatie te ontstaan.

Vandaar de volgende vragen aan de geachte Minister.

1. Zal het publiek tijdig worden voorgelicht van de aanvang van de werken en heeft de Gemeenschapsminister reeds gedacht aan alternatieve circuits? Overleg met de rijkswacht, het Brusselse en het Waalse Gewest alsmede met de aanpalende gemeenten lijkt mij dringend gewenst!
2. Heeft de Gemeenschapsminister reeds onderzocht welke de gevolgen zullen zijn voor het lokaal verkeer binnen de aanpalende gemeenten. Werden deze gemeenten reeds verwittigd en werd er contact genomen met de lokale politie? De verkeersveiligheid binnen een aantal woonkernen zal door het

toenemend verkeer van automobilisten die sluiptwegen zoeken onder zware druk komen te staan.

Mijn besluit is dat men het aantal rijstroken op een viaduct van een der voornaamste en nu reeds overdrukke verkeersaders van het land niet onvoorbereid halveert.

Graag vernam ik of de geachte Gemeenschapsminister ter zake reeds contacten heeft gelegd en maatregelen heeft getroffen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid antwoord te verstrekken op de gestelde vragen.

1. Het ligt in de bedoeling om via een persnota of persconferentie, te verspreiden begin juni, het publiek in te lichten over de aanvang, duur en omvang der uit te voeren werken. Er is reeds overleg gepleegd met de bevoegde rijkswachtinstanties. Het ligt in de bedoeling om een alternatief tracé dat bij de rijkswacht in het kader van het plan-Ringrood vastligt voor gebruik bij onheil te signaleren vanaf de aanvang der werken. Dit plan werd destijds door alle betrokken gemeenten aanvaard.
2. Onvermijdelijk zal tijdens de spitsuren het lokaal verkeer in de aanpalende gemeenten toenemen. Het feit echter dat de werken doorgaan tijdens de vakantiemaanden juli en augustus werkt positief gezien het schoolverkeer in de gemeenten wegvalt en het vrachtverkeer tot een minimum wordt gereduceerd. Alle betrokkenen zullen vooraf op de hoogte worden gebracht.

**Vraag nr. 192
van 21 mei 1990
van de heer J. DE ROO**

Fietspaden – Aanleg

De Gemeenschapsminister geeft de voorkeur aan de aanleg van fietspaden die dorpen en steden verbinden. Dat provinciegrenzen een hinderpaal kunnen vormen bij de planning of voor vertraging bij de uitvoering van die werken kunnen zorgen, is onaanvaardbaar. In praktijk blijkt dit het geval bij de uitvoering van de aanleg van het fietspad langs de N 368.

Graag had ik van de geachte Minister het volgende vernomen.

1. Wat is het totaal aantal kilometer nieuwe fietspaden dat dit en vorige jaar zijn voorzien voor Vlaanderen, met vermelding van de kostprijs en de verhouding ten opzichte van alle investeringen voor de betrokken periode voor sectie 84-wegen?
2. Kunnen de gevraagde gegevens worden opgesplitst per provincie?
3. Welke nieuwe fietspaden werden en worden er gepland voor de provincie Oost-Vlaanderen in 1989 en 1990, met vermelding van het aantal kilometer, kostprijs, aanbestedingsdatum, aanvangsdatum en einde der werken?

4. Zijn er verkeersdeskundigen betrokken bij het ontwerpen van nieuwe fietspaden en meer bepaald bij het ontwerpen van de aanleg van het fietspad langs de N 368 te Knesselare ?
5. Met betrekking tot het fietspad langs de N 368 vernam ik graag het volgende.
- Dateert de voorstudie voor het gedeelte in de provincie West-Vlaanderen van 17 april 1989 en heeft de aanbesteding plaatsgevonden op 26 oktober 1989 ?
 - Dateert de voorstudie voor het gedeelte in de provincie Oost-Vlaanderen van 21 mei 1986 en wanneer heeft de aanbesteding plaats ?
 - Wat is de reden van deze vertraging ? Wat zijn de eventuele problemen ?
 - Zijn de onderhandelingen tot onteigening gestart in augustus 1989 ? Zo ja, zijn er moeilijkheden ? Wanneer kunnen deze worden afgerond ?
 - Wanneer zal men aan de werken kunnen beginnen ? En is het einde voorzien ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. Naast specifieke aannemingen voor de aanleg van fietspaden in de verschillende Vlaamse provincies wordt tevens bij de herinrichtingswerken van verschillende gewestwegen de aanleg van fietspaden voorzien.

2. en 3. Voor de provincies Oost- en West-Vlaanderen is de opsplitsing als volgt.

Oost-Vlaanderen :

- a. N 465 (Melle-Oosterzele)

Herinrichting doortocht Gontrode met aanleg van afzonderlijke fietspaden en van riolering :

- lengte wegvak = 900 meter (dus 2 x 900 meter = 1.800 meter fietspad) ;
- raming : 12 miljoen frank ;
- aanbesteding wordt voorzien tegen einde 1990 ;
- uitvoering wordt gepland in de loop van 1991.

- b. N 449 (Zelzate-Wetteren)

Aanleg van 2 vrijliggende fietspaden te Lochristi (Beervelde) :

- lengte wegvak : 750 meter (dus 2 x 750 meter = 1.500 meter fietspad) ;
- kostprijs : 10.550.000 frank ;
- aanbestedingsdatum : 18 april 1989 ;

- aanvangsdatum : 13 november 1989 ;
- einde der werken voorzien tegen einde juni 1990.

- c. R 41 (Ring om Aalst)

Modernisering Boudewijnlaan te Aalst met aanleg van fietspaden.

- lengte wegvak : 900 meter (dus 2 x 900 meter = 1.800 meter fietspaden) ;
- kostprijs fietspaden : 2.582.424 frank
totaal aannemingsbedrag :
!! 150.979 frank.
- aanbestedingsdatum : 31 oktober 1989 ;
- aanvangsdatum : 17 april 1990 ;
- einde der werken voorzien tegen december 1990.

- d. N 9 (Brussel-Oostende)

Modernisering Capuoienelaan en Leo de Béthunelaan te Aalst met aanleg van fietspaden :

- lengte wegvak : 950 meter (dus 2 x 950 meter = 1.900 meter fietspad) ;
- raming kostprijs fietspaden : 2,6 miljoen frank op totaal aannemingsbedrag (eveneens raming) van 43 miljoen frank ;
- aanbestedingsperiode : najaar 1990 ;
- uitvoering wordt gepland in de loop van 1991.

- e. N 47 (Asse-Lokeren)

Modernisering Leopoldlaan te Dendermonde met aanleg van fietspaden.

- lengte wegvak : 600 meter (dus 2 x 600 meter = 1.200 meter fietspad) ;
- raming kostprijs fietspaden : 1,7 miljoen frank op totaal aannemingsbedrag (eveneens raming) van 25 miljoen frank ;
- aanbestedingsperiode : najaar 1990 ;
- uitvoering gepland in de loop van 1991.

West-Vlaanderen :

- a. N 368 Beernem (1989) :

- 900 meter (dubbele richting) ;
- kostprijs 12.740.423 frank ;
- evenals inbegrepen in deze aanneming zijn een op- en afrit aan de brug over het kanaal.

- b. N 37 Tielt-Ruiselede (1989) :

- 1ste fase (grondgebied Tielt) ;
 - 2.400 meter (vrijliggend, langs weerszijden)
 - kostprijs 48.053.216 frank
 - eveneens inbegrepen in deze aanne-
ming zijn enkele bochtverbeteringen in
de N 37.
- c. N 336 Ieper – Sint-Elooi-Warneton
(1989) :
- 1.600 meter (inbegrepen bochtverbete-
ring) ;
 - kostprijs : 34.703.052 frank.
- d. N 331 Ieper-Kemmel (1989)
- 2.600 meter ;
 - kostprijs 35.187.604 frank.
- e. N 357 Roeselare (Rumbeke)
- fietspaden zijn inbegrepen in het ge-
raamd totaal bedrag van 30 miljoen
frank (1990) ;
 - lengte : 2 x 615 meter.
- f. N 50 Bouwen nieuwe brug De Rampe te
Oostkamp :
- de fietspaden zijn inbegrepen in het ge-
raamd totaal bedrag van 128 miljoen
frank (1990) ;
 - lengte : 2 x 615 meter.
- g. N 9 Zuienkerke (Meetkerke) :
- de fietspaden zijn inbegrepen in het to-
taal geraamd bedrag van 14 miljoen
frank (1990) ;
 - lengte : 550 meter.
- h. Kortrijk :
- oude tramzate Bellegem – Rollegem ;
 - raming 14 miljoen frank (1990) ;
 - lengte : 895 meter ;
- i. Veurne-Koksijde :
- vernieuwen van fietspaden ;
 - raming 14 miljoen frank (1990) ;
 - 2 x 3000 meter
- j. N 358 Snaaskerke – Oudenburg :
- de fietspaden zijn inbegrepen in het to-
taal geraamd bedrag van 23 miljoen
frank (1990) ;
 - lengte : 1200 meter.

4. De studies worden uitgevoerd door de hiertoe ge-
specialiseerde diensten binnen het Bestuur.

5. West-Vlaanderen

De voorstudie (definitieve versie) dateert inderdaad
van 17 april 1989 en werd goedgekeurd op 4 juli
1989.

De aanbesteding dateert van 26 oktober 1989

De werken zijn gestart op 5 april 1990 en de uitvoe-
ringstermijn bedraagt 150 werkdagen.

Alle gronden zijn uiteraard onteigend.

Oost-Vlaanderen :

De voorstudie van het Oostvlaamse gedeelte van
het fietspad dateert inderdaad van 21 mei 1986. De
aanbesteding zal pas kunnen doorgaan na beëindi-
ging van de onteigeningen.

De reden van vertraging ligt in het niet ter beschik-
king zijn van de benodigde gronden, door het trage
verloop van de onteigeningsprocedure.

De onteigeningsonderhandelingen zijn niet gestart
in augustus 1989. De meeste onteigeningen, waar-
onder ook deze voor dit werk liepen vertraging op
wegens de regionalisering. Vroeger werd er ontei-
gend ten laste van het Wegenfonds. Aan deze moei-
lijkheden werd intussen verholpen. Heden worden
andermaal aan het onteigeningscomité een herinne-
ringsschrijven gestuurd, waarbij de aandacht er
wordt op gevestigd dat, met het oog op het realise-
ren van het goedgekeurd investeringsprogramma
1990 men bij dringendheid dient te kunnen beschik-
ken over de in te nemen gronden.

De werken kunnen pas een aanvang nemen na toe-
wijzing ervan ingevolge een aanbesteding, die
slechts kan plaats hebben na volledige beëindiging
der onteigeningen. De uitvoeringstermijn zal wor-
den vastgesteld op 80 werkdagen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANT- WOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TER- MIJN (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 310 van 30 mei 1990 van de heer E. GRYP

Illegaal storten in Integra-vijver te Eke-Nazareth – Stand van zaken

Op 15 oktober 1985 werd bij vonnis van de Correctie-
nele Rechtbank van Gent de firma De Cubber veroor-
deeld en bevolen de in de Integra-vijver te Eke-Naza-
reth gestorte afvalstoffen binnen een termijn van twee
maand te verwijderen. Dit vonnis werd bij arrest van
het Hof van Beroep te Gent van 12 maart 1987 beves-
tigd.

Om deze beslissing te omzeilen, werd op 19 januari
1989 door de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaande-
ren een exploitatievergunning voor een klasse III-stort
aan genoemde firma verleend.

Door het Gentse Ecologisch Studiecentrum werd hier-
tegen op 16 februari 1989 bij de Vlaamse Executieve
beroep aangetekend.

Graag kreeg ik van de geachte Minister antwoord op
volgende vragen.

1. Waarom werd tussen 12 mei 1987 (twee maanden
na het arrest van het Hof van Beroep) en 19 januari
1989 (datum van de bedenkelijke regularisatie door
de Bestendige Deputatie van Oost-Vlaanderen)
geen uitvoering gegeven door de Openbare Afval-
stoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest
(OVAM) aan de veroordeling tot verwijdering van
het wederrechtelijk gestort afval, door over te gaan
tot ambtshalve verwijdering ?
2. Overeenkomstig het decreet van 2 juli 1981 op het
beheer van afvalstoffen, moest de geachte Minister
binnen de 60 dagen te rekenen vanaf de datum van
vermeld beroep, met name 16 februari 1989, een
beslissing nemen, dus voor eind april 1989. Waarom
gebeurde dit niet en werd deze datum nu reeds met
meer dan een jaar overschreden ?
3. Waarom werd door de geachte Minister ook geen
openbaar onderzoek georganiseerd of op zijn minst
de belanghebbende gehoord ?

Vraag nr. 312
van 5 juni 1990
van de heer A. LARIDON

MINA-plan – Lozingspunten Middenkust

In het bovenvermeld Milieubeleidsplan 1990-1995
(Deel 1. 309, 311 en 345 worden, met verwijzing naar
de toestand van september 1983, weergegeven op de
kaart 3-Middenkust, AWP-niveau-2, de aangegeven
waterkwaliteiten in kleur aangeduid.

Mag ik de geachte Minister vragen de huidige water-
kwaliteit in kleur (groen, geel, oranje, rood of zwart)
weer te geven van :

- het Kanaal Gent-Oostende (inclusief monding in
zee)
- de Passendaelevaart (inclusief grondgebied ge-
meente Oudenburg)
- de Dode Kreek en Gouweloze kreek
- het Groot Zwin Noord-Geleed (inclusief verbinding
met de Noord-Ede)
- de Noord-Ede (inclusief grondgebied gemeente
Bredene)
- het Duiveketezwin (grondgebied gemeente Brede-
ne) ?

Vraag nr. 313
van 5 juni 1990
van de heer A. LARIDON

Ziekenhuisafval – Oprichting commissie van experts

Gelet op het MINA-plan (Deel 1. 207, materie zieken-
huisafval met AKO-codes 924, 925, 926) ;

gelet op het ontwerpplan afvalstoffen 1986-1990, deel-
plan bijzondere afvalstoffen, blz. 92, 98 en 101 ;

gelet op het feit dat het nieuwe ontwerpplan afvalstof-
fen 1991-1996 slechts tegen september 1990 ter inzage
van het publiek zal liggen, hoewel de gemeentebestu-
ren door de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor
het Vlaamse Gewest (OVAM) eind april-begin mei
1990 werden verplicht via de media de onmiddellijke
terbeschikkingstelling in de gemeentehuizen aan te
kondigen ;

gelet op de aanslepende praktijk van improvisatie bij
de verwerking van de specifieke ziekenhuisafval ;

zou ik het standpunt van de geachte Minister willen
kennen over de wenselijkheid terstond een commissie
in het leven te roepen samengesteld uit deskundigen
van academische ziekenhuizen, die hun parate kennis
inzake bedoelde afvalstromen en hun sinds jaren opge-
bouwde inzichten (onder meer de Vrije Universiteit
Brussel) over de verwerkingsmethodes zouden kunnen
bundelen om milieuhygiënische oplossingen uit te
werken ?

Vraag nr. 315
van 8 juni 1990
van de heer W. VAN DURME

Compost – Aanwezigheid van zware metalen

In Nederland werd vastgesteld dat compost, bestemd
voor de tuinbouw, in feite ongeschikt is door de hoge
aanwezigheid van zware metalen.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. of in Vlaanderen controle gebeurt of gebeurde op
de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in compost
ten behoeve van de tuinbouw ;
2. wat daarvan desgevallend het resultaat is ;
3. zo niet, of het niet gewenst is controle ter zake te
verrichten ?

Vraag nr. 316
van 8 juni 1990
van de heer W. VAN DURME

***Bermbesluit – Toepassing langs spoorweglijn Eeklo-
Maldegem***

Het Maldegems Stoomcentrum huurt van de Nationale
Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) de
spoorlijn Eeklo-Maldegem. Half mei werd door perso-
neel van het Stoomcentrum de berm over de gehele
lengte van de spoorlijn met herbiciden bespoten. De
spoorwegbedding vormde een waardevolle biotoop en
werd door het gebruik van bestrijdingsmiddelen vernie-
tigd.

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij meedelen :

- of dergelijke methodes verenigbaar zijn met het
wegbermbesluit van 1984 ?
- zo neen, welke maatregelen er kunnen worden ge-
nomen om in de toekomst het gebruik van herbici-
den te voorkomen ?

Vraag nr. 317
van 8 juni 1990
van de heer J. VALKENIERS

Verbrandingsoven te Grimbergen – Bezwaren tegen mogelijk bouw

Naar ik uit de pers verneem bestaan er plannen om een verbrandingsoven te bouwen in de Borgt-Verbrande Brug te Grimbergen.

Het hoeft niet gezegd dat hiertegen nogal wat protest is gerezen.

Graag vernam ik welke argumenten de geachte Minister hebben aangezet tot deze keuze en hoe hij denkt tegemoet te komen aan deze bezwaren ?

Vraag nr. 318
van 8 juni 1990
van de heer J. VALKENIERS

Bedrijf Carcoke – Uitwijking naar andere vestigingsplaatsen

Onder mijn staatssecretariaat werden door het Staatssecretariaat voor het Brusselse Gewest aan Carcoke dermate strenge maatregelen opgelegd dat een vernieuwing van de exploitatievergunning praktisch onmogelijk was.

Graag vernamen we of het departement van de geachte Minister contacten heeft met de Brusselse Executieve om er over te waken dat aan deze voorwaarden wordt voldaan en het bedrijf bij voorkeur uitwijkt naar zijn andere vestigingsplaatsen.

Vraag nr. 320
van 8 juni 1990
van de heer H. DE LOOR

Nieuwe technologie inzake apreekbare plastic – Promotie

Door een Aalsterse firma werd onlangs een nieuw zetmeel en een nieuwe technologie voor biodegradeerbare plastics gelanceerd. Vandaag worden honderden soorten plastic gebruikt voor verpakkingsmateriaal (folie, zakken, flessen, dozen), die binnen het jaar nadat ze werden geproduceerd, worden weggegooid en tussen het huisvuil terecht komen.

Gezien bioafbreekbare plastics essentieel zijn voor het behoud van ons leefmilieu, vernam ik graag van de geachte Minister :

- of een sensibiliseringscampagne rond de positieve impact die bioafbreekbare plastic heeft op ons leefmilieu, zal worden opgezet ;
- of dit ecologisch produkt zal worden gepromoot.

P. DEWAELE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 79
van 8 juni 1990
van de heer H. SUYKERBUYK

Vertaling literaire werken – EEG-subsidies

De vertaling van literaire werken kan door de Europese Gemeenschap worden gesubsidieerd. De kandidaturen worden, na advies van de Commissie voor Advies ter Bevordering van de Nederlandse Letterkunde in België, door het departement van de geachte Minister naar de EEG doorgezonden.

Vermits de uitgeverijen zijn gevraagd tegen 1 januari 1990 hun vertaalprojecten in te zenden, neem ik aan dat ondertussen de procedure, die – wat de Minister betreft – eindigt met het toezenden van de kandidaten naar de EEG, is afgewerkt.

Mag ik dan vernemen hoeveel en welke projecten voor subsidiëring naar de Europese Gemeenschap zijn verzonden. ?

D. COENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 188
van 28 mei 1990
van de heer P. BREYNE

Lokale raden van het gemeenschapsonderwijs – Samenstelling

Naar verluidt zou de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) de intentie hebben bij de instelling en organisatie van de lokale raden van het gemeenschapsonderwijs, het stemrecht toegekend aan de vertegenwoordigende ouders, bij echtscheiding alleen te weerhouden voor de ouder die het hoederecht heeft.

De niet-hoedegerechtigde ouder is echter inzake opvoedings- en onderwijsaangelegenheden onbetwistbaar mede-verantwoordelijk voor zijn (haar) kind(eren).

Daarom lijkt het mij aangewezen dat aan beide ouders gelijke bevoegdheden zouden worden toegekend.

Graag vernam ik ter zake het standpunt van de geachte Gemeenschapsminister en eventuele initiatieven om mogelijke discriminaties te verhinderen.

Vraag nr. 191
van 30 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Directeurs(trices) in het buitengewoon onderwijs – Lesopdrachten

Mag ik de geachte Minister vragen of in het buitengewoon onderwijs directieleden kunnen worden verplicht een gedeeltelijke onderwijsopdracht te vervullen ?

Hoe luidt de reglementering in het buitengewoon lager onderwijs (BLO), in de medisch-pedagogische instellingen van de staat (MPIS) en in het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO) ?

Vraag nr. 193
van 1 juni 1990
van de heer R. VAN STEENKISTE

Regent lichamelijke opvoeding in het BLO – Onderwijsbevoegdheid

In het buitengewoon lager onderwijs (BLO) werden regenten lichamelijke opvoeding aangesteld en vast benoemd.

Lichamelijke opvoeding, creativiteit en andere specialiteiten worden door deze personeelsleden als algemene en sociale vorming onderwezen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister :

1. of een regent lichamelijke opvoeding over het vereiste bekwaamheidsbewijs beschikt om alle activiteiten inzake algemene en sociale vorming te onderwijzen ?
2. of een vast benoemd regent lichamelijke opvoeding, die fungeert als leerkracht ASV, voorrang heeft bij de toekenning van een opdracht ASV op een tijdelijke onderwijzer.

Vraag nr. 195
van 6 juni 1990
van de heer R. DESWAENE

Directie- en inspectieleden – Bevoegdheid om lessen godsdienst of niet-confessionele zedenleer bij te wonen

1. Mag in een officiële gesubsidieerde secundair school, al dan niet voor buitengewoon onderwijs :
 1. een directielid (of dienstdoende) een les godsdienst of niet-confessionele zedenleer bijwonen en/of beoordelen ;
 2. een directielid (of dienstdoende) de agenda van de leerkracht godsdienst of niet-confessionele zedenleer nakijken en/of beoordelen ;
 3. een directielid (of dienstdoende) de lesvoorbereiding van de leerkracht godsdienst of niet-confessionele zedenleer opvragen en/of beoordelen ;
 4. een – om het even welk – inspectielid van de inrichtende macht een les godsdienst of niet-confessionele zedenleer bijwonen en/of beoordelen ;

5. een inspecteur(-trice) niet-confessionele zedenleer van het gemeenschapsonderwijs een les(sen) niet-confessionele zedenleer bijwonen, agenda en/of lesvoorbereidingen opvragen en/of beoordelen ?

II. Heeft de leerkracht godsdienst of zedenleer een vetorecht op einddeliberaties (met andere woorden eindklasseraden) in het secundair onderwijs, al dan niet voor buitengewoon onderwijs ?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 196
van 30 mei 1990
van de heer H. VAN DIENDEREN

Plaatsen van geluidsschermen – Antwerpse Ring te Merksem

Volgens de Groenen zijn er teveel autowegen en zijn ze bovendien slecht ingeplant met enorm veel geluidshinder tot gevolg. Op sommige plaatsen zijn al geluidsschermen geplaatst om het probleem te verzachten. Zijn er plannen om dergelijke maatregelen te treffen te Merksem waar woningen uit de vijftiger en zestiger jaren staan op 20 tot 30 meter van de Antwerpse Ring, aansluiting E 19 Breda en A 12 Bergen op Zoom ? Wat zijn de kosten ? Tegen wanneer is eventueel de uitvoering van de werken gepland ?

Vraag nr. 200
van 6 juni 1990
van de heer G. JANZEGERS

Sociale woonwijk van Haacht-Station – Verkeershinder

De inwoners van de sociale woonwijk Haacht-Station (fusiegemeenten Boortmeerbeek en Haacht) zijn niet te spreken over de toenemende overlast (reukhinder, lawaai, verkeersdrukte dag en nacht, . . .) die zij ondervinden van het industrieterrein van Kampenhout-Sas (fusiegemeente Kampenhout). Dit industrieterrein, oorspronkelijk weiden en canadabossen, is aangelegd na de bouw van de woonwijk en grenst aan deze laatste zonder enige bufferzone. Een typische toepassing van het principe dat men de lasten doorschuift naar de burens.

Over deze problematiek stelde ik reeds een aantal schriftelijke vragen. Onder meer vroeg ik aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister voor Ruimtelijke Ordening en Huisvesting, of het niet aangewezen was de grensstraat tussen Kampenhout enerzijds en Boortmeerbeek en Haacht anderzijds (de Oude Baan, Oude Straat of Vingerstraat naargelang de gemeente) te sluiten voor het vrachtvervoer. Deze weg loopt langs de woonwijk en wordt als toegangsweg tot het industrieterrein gebruikt. De oplossing zou er dan in bestaan het industrieterrein via het verhard van een bestaande weg, rechtstreeks te verbinden met de N 21. Immers, uit het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse zou kunnen worden afgeleid dat er in het industriegebied,

rechts van de N 21, richting Haacht, een wegeninfrastructuur aanwezig is. Die wegen zijn echter, op één uitzondering na (op initiatief van een bedrijf zelf aangelegd), niet verhard en kunnen dus door het vrachtwagenvervoer niet worden gebruikt.

Uit het antwoord van Gemeenschapsminister L. Waltiel (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1989-1990, Nr. 11 van 2 april 1990 – Blz. 513, vraag nummer 102 van 20 februari 1990) blijkt dat volgens het Bestuur der Wegen een rechtstreekse verbinding met de N 21 niet kan worden overwogen wegens de voorziene uitbouw van het verkeersknooppunt N 21 – N 26 en ter wille van de verkeersveiligheid voor alle weggebruikers (geen nieuw conflictpunt scheppen).

Op een massaal bijgewoonde hoorzitting op 4 mei 1990 kwam uiteraard deze verbindingsweg uitgebreid ter sprake. Uit de verklaringen van zowel de heer Verheecke, woordvoerder van het Bedrijvenkomitee Kampenhout-Sas als van de heer Coppoert, vertegenwoordiger van Haviland, bleek dat zij voorstanders zijn van de aanleg van een aparte verbindingsweg en dat zij niet gelukkig zijn met de huidige situatie.

Graag vernam ik dan ook of de geachte Minister niet kan ingaan op deze gemeenschappelijke vraag waardoor de sociale woonwijk althans één probleem zou zien opgelost.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
54	23.05.1990	A. Duroi-Vanhelmont	<i>Begrotingsfondsen – Organieke wet</i>	866
56	01.06.1990	A. De Beul	<i>Benelux-overeenkomst inzake samenwerking tussen ondergeschikte besturen – Ratificatie</i>	843
57	06.06.1990	F. Vermeiren	<i>Show FTI – Kostprijs</i>	843
58	14.06.1990	G. Cardoen	<i>Milieuheffing – Foutieve inkohieringen</i>	843
60	22.06.1990	G. Beerden	<i>Vlaams Woningfonds – Financiële moeilijkheden</i>	844
61	02.07.1990	F. Vermeiren	<i>Heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren – Foutieve gegevens</i>	845
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
160	17.05.1990	W. Van Durme	<i>Drongengoed te Knesselare – Inplanting van horecazaak</i>	867
170	05.06.1990	J. Loones	<i>Duinengebied Groenendijk te Oostduinkerke – Beschermingsprocedure</i>	845
171	05.06.1990	J. Loones	<i>Hannecartbos te Oostduinkerke – Wijziging besluit tot oprichting reservaat</i>	846
172	06.06.1990	G. Janzegers	<i>Sociale woonwijk van Haacht-Station – Uitbreiding</i>	846
173	06.06.1990	G. Janzegers	<i>Industrieterrein van Kampenhout-Sas en woonwijk Haacht-Station – Ontbreken van eigenlijke bufferzone</i>	847
174	06.06.1990	G. Janzegers	<i>Linkergedeelte van het industrieterrein van Kampenhout-Sas – Bestemming</i>	848
175	08.06.1990	J. Valkeniers	<i>Sociale woningbouw – Kloof tussen vraag en antwoord</i>	848
176	08.06.1990	W. Cortois	<i>Gewestplan Veurne- Westkust – Wijzigingen aan het ontwerp</i>	849
177	08.06.1990	W. Cortois	<i>Verschuiving grenslijn Oostduinkerke-Koksijde – Ware toedracht</i>	849
178	11.06.1990	L. Peeters	<i>Saneringspremies – Eenmalige uitbetaling</i>	850
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
53	10.05.1990	1. Egelmeers	<i>FMSPZG-instellingen – Bezoldiging groepschefs</i>	867
55	22.05.1990	M. Tyherghien Vandenbussche	<i>Comité voor Bijzondere Jeugdzorg – Plaatsing bij instellingen in het arrondissement Diksmuide-Veurne-Oostende</i>	850
57	01.06.1990	N. Maes	<i>Beleid inzake de thuiszorg – Initiatieven en middelen</i>	868
58	08.06.1990	E. De Groot	<i>RVT-patiënten – Vrijheid om arts en kinesitherapeut te kiezen</i>	850

59	08.06.1990	E. De Groot	<i>CLG – Personeelsuitbreiding</i>	851
61	19.06.1990	H. Candries	<i>CGG's – Stand van zaken</i>	851
62	19.06.1990	H. Candries	<i>Diensten van gezins- en bejaardenhulp – Stand van zaken</i>	851
63	19.06.1990	H. Candries	<i>CAWs en CLG's – Stand van zaken</i>	852

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

37	30.05.1990	E. Bockstal	<i>GESCO's – Statuut</i>	852
40	08.06.1990	H. Suykerbuyk	<i>VDAB en Nederlandse GAB's – Samenwerking</i>	869

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu – Verhoogde ministeriële aandacht</i>	853
294	09.05.1990	J. Cuyvers	<i>Selectief opgehaald glas – Afzetproblematiek</i>	870
302	22.05.1990	M. Tyberghien-Vandeubussche	<i>Drijfmestproblematiek – Objectieve omschrijving van de reële overschotten</i>	870
305	22.05.1990	A. Laridon	<i>Milieubeleidsplan 1990-1995 – Recyclage van rubberbanden</i>	871
309	28.05.1990	R. Daems	<i>Gemeente Keerbergen – Natuurgebied</i>	856
310	○ 30.05.1990	E* GryP	<i>Illegaal storten in Integra-vijver te Eke-Nazareth – Stand van zaken</i>	880
312	○ 05.06.1990	A. Laridon	<i>MINA-plan – Lozingspunten Middenkust</i>	881
313	○ 05.06.1990	A. Laridon	<i>Ziekenhuisafval – Oprichting commissie van experts</i>	881
315	○ 08.06.1990	W. Van Durme	<i>Compost – Aanwezigheid van zware metalen</i>	881
316	○ 08.06.1990	W. Van Durme	<i>Bermbesluit – Toepassing langs spoorweglijn Eeklo-Maldegem</i>	881
317	○ 08.06.1990	J. Valkeniers	<i>Verbrandingsoven te Grimbergen – Bezwaren tegen mogelijke bouw</i>	882
318	○ 08.06.1990	J. Valkeniers	<i>Bedrijf Carcoke – Uitwijking naar andere vestigingsplaatsen</i>	882
320	○ 08.06.1990	H. De Loor	<i>Nieuwe technologie inzake afbreekbare plastic – Promotie</i>	882

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

70	A 25.04.1990	A. De Beul	<i>Publikatie Taalbeheersing in de praktijk – Gebruik door de overheid</i>	871
72	10.05.1990	G. Janzegers	<i>Zendgemachtigden op de BRT – Mogelijke afschaffing</i>	872
76	30.05.1990	W. Kuijpers	<i>BRT – Deelname aan TV-festivals</i>	856
77	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu – Verhoogde ministeriële aandacht</i>	857
78	31.05.1990	F. Dewinter	<i>Aankoop boeken door Administratie voor Kunst – Aangewende criteria en middelen</i>	857
79	0 08.06.1990	H. Suykerbuyk	<i>Vertaling literaire werken – EEG-subsidies</i>	882
81	20.06.1990	G. Annemans	<i>Gebruik kabinetswagen – Kostprijs</i>	858

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

38	08.06.1990	E. De Groot	<i>RVT-patiënten – Vrijheid om arts en kinesitherapeut te kiezen</i>	858
----	------------	--------------------	--	-----

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

167	04.05.1990	N. Maes	<i>Secundair kunstonderwijs – Hoger inschrijvingsgeld voor buitenlandse cursisten</i>	872
169	08.06.1990	Jos Bosmans	<i>Loopbaanonderbreking – Uitkering</i>	872
172	08.05.1990	Jos Bosmans	<i>Gemeenschapsonderwijs – Verkiezing pedagogische colleges</i>	873
178	14.05.1990	O. Lefeber	<i>Terugtrekking Belgische militairen uit de DBR – Gevolgen voor de leerkrachten</i>	873
184	18.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Inspectie – Financiële middelen</i>	873
188	○ 28.05.1990	P. Breyne	<i>Lokale raden van het gemeenschapsonderwijs – Samenstelling</i>	882
189	29.05.1990	A. Laridon	<i>Bestuur Leerlingenvervoer – Plaats in de Administratie van het Vlaamse Ministerie van Onderwijs</i>	859
190	29.05.1990	H. Suykerbuyk	<i>Taaluniepenning – Procedure van toekenning</i>	859
191	○ 30.05.1990	A. Laridon	<i>Directeurs(trices) in het buitengewoon onderwijs – Lesopdrachten</i>	883
193	○ 01.06.1990	R. Van Steenkiste	<i>Regent lichamelijke opvoeding in het BLO – Onderwijsbevoegdheid</i>	883
194	01.06.1990	Jos Bosmans	<i>BOC in Gemeenschapsonderwijs – Werking</i>	860
195	○ 06.06.1990	R. Deswaene	<i>Directie- en inspectieleden – Bevoegdheid om lessen godsdienst of niet-confessionele zedenleer bij te wonen</i>	883
196	06.06.1990	F. Vermeiren	<i>Openbare examens muziekonderwijs – Verplichting rechten te betalen aan SABAM</i>	860
197	08.06.1990	H. Van Dienderen	<i>Examenstress – Gunstige invloed van examenspreiding</i>	861
198	14.06.1990	R. Deswaene	<i>SABMO's – Beleggingen</i>	861
199	14.06.1990	R. Deswaene	<i>SABMO's – Laattijdige storting voorschotten</i>	862
200	14.06.1990	R. Deswaene	<i>SABMO's – Goed- en afkeuring van de begroting</i>	862
202	20.06.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Commissie-Monard – Opdracht en samenstelling</i>	862

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

83	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu – Verhoogde ministeriële aandacht</i>	863
84	06.06.1990	W. Cortois	<i>Gemeentelijke belastingen – Opbrengst</i>	863
85	06.06.1990	G. Janzegers	<i>Gemeenteoverschrijdende problemen – Verweermogelijkheden van de bevolking</i>	863
86	08.06.1990	E. Vandebosch	<i>Vergaderingen CBS en raad voor maatschappelijk welzijn – Verenigbaarheid</i>	874

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

14	08. II. 1989	L. Hancké	<i>Prins Boudewijnlaan te Wilrijk – Herinrichting van het baanvak tussen de Spoorwegbaan en de Groenenborgerlaan</i>	874
155	30.03.1990	M. Schoeters	<i>Haven van Antwerpen – Accomodatie voor de binnenvaart</i>	875
163	06.04.1990	R. Van Hooland	<i>Haven van Gent – Kredieten</i>	875

167		09.04.1990	M. De Meyer	<i>N 41 te Temse – Wegeniswerken</i>	876
173		17.04.1990	R. Van Hooland	<i>Leie – Toezicht door rivierpolitie</i>	876
174		17.04.1990	R. Van Hooland	<i>Sas te Astene – Bediening</i>	877
186		27.04.1990	H. De Loor	<i>Verbinding N 462 (Meerlaan)-N 454 te Zottegem – Uitblijven van een beslissing</i>	877
191		14.05.1990	W. Cortois	<i>Onderhoudswerken aan het viaduct te Vilvoorde – Gevolgen voor de verkeersdrukke</i>	878
192		21.05.1990	J. De Roo	<i>Fietspaden – Aanleg</i>	878
196	o	30.05.1990	H. Van Dienderen	<i>Plaatsen van geluidsschermen – Antwerpse Ring te Merksem</i>	883
197		30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu – Verhoogde ministeriële aandacht</i>	865
198		30.05.1990	G. Annemans	<i>Leimonument – Kosten voor het opknappen</i>	865
199		01.06.1990	J. Timmermans	<i>Marktplein te Denderwindeke – Verbeteringswerken</i>	865
200	o	06.06.1990	G. Janzegers	<i>Sociale woonwijk van Haacht-Station – Verkeershinder</i>	883
201		11.06.1990	J. Van Eetvelt	<i>Sluis op het kanaal Kortrijk-Bossuyt te Zwevegem – Afwerking</i>	866